

Športnik

REVIJA JE BREZPLAČNA
Številka 77
oktober 2025
www.zsis.si

ISSN 1854-5254

**Pogovor z Brankom
Mihorkom**

str 10

**Blesteli na
svetovnem prvenstvu**

str 42

**Start z
ABC vadbo**

str 66

Kazalo

3	V senci tišine	28	Triglav tek privabil več kot	54	Na Parafestu predstavili
4	V Laškem uspešen 7. poletni		2. 000 obiskovalcev		parašporte in poudarili
	paralimpijski tabor za družine	30	Navijamo za naše		pomen gibanja za invalide
7	Anej Doplihar korak do medalje	32	Državna prvenstva 2025	58	Šport kot prostor brez meja –
8	Odbojkarice četrte v Evropi	42	Blesteli na svetovnem		izšel je nov priročnik o inkluziji
10	Največji uspeh je mlade		prvenstvu	60	Slovenija ima nove klasifikatorje
	vključiti v parašport	44	V Afriki pisali zgodovino	61	Poslovila se je Pavla Sitar
16	V Koreji korak naprej	45	Slovenca, ki krojita svetovni vrh	62	Parašportniki med nagrajenci
17	Z osebnim rekordom iz Indije	46	Slovenska reprezentanca	63	Vlada povečala kvoto za
20	Uspešno sta se kosala z		šestnajsta na IBCA šahovski		zaposlitev
	najboljšimi		olimpijadi	64	Mladi spoznavali parašport
24	Mednarodna aktivnost	48	Izkazali so se na 7. evropskih	65	Navdušili na Paraspattan Race
	Slovenskega paralimpijskega		paraigrah mladih	66	Aktivno inkluzivno
	komiteja	52	Odbito navdušuje mlade		

Kolofon

Izdaja: Zveza za šport invalidov Slovenije - Slovenski paralimpijski komite	Naslov: Zveza ŠIS - SPK, Cesta 24. Junija 23, 1231 Ljubljana - Črnuče	ISSN 1854-5254
Za Zvezo ŠIS – SPK: Damijan Lazar	Tel.: +386 (01) 53 00 891	Mnenja izražena v avtoriziranih člankih so mnenja avtorjev in niso verificirana stališča Zveze ŠIS - SPK.
Uredniški odbor: Drago Perko - v.d. urednika, Tjaša Filipčič, Maja Bobnar, Anton Petrič, Žiga Kobaševič in Franci Slivšek	Fax: +386 (01) 53 00 894	
	info@zsis.si	
	http://www.zsis.si	
Sodelavci: Majda Vesel Kočar in Jana Čander	Tr. r.: 0510 0800 0024 242	(V tej številki revije Športnik je bil recenziran znanstveni članek avtorice Tjaše Filipčič z naslovom: Šport kot prostor brez meja – izšel je nov priročnik o inkluziji)
Lektoriranje: Rok Janežič	Naklada: 4000	
Oblikovanje in prelom: Franci Slivšek	Izid revije sta finančno omogočila Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij – FIHO in Fundacija za šport FŠ.	
Tisk: Para d.o.o., Ljubljana		

Programe Zveze ŠIS - SPK sofinancirajo:

Naslovna fotografija:
(foto: Jan Virt)

Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

V senci tišine

Piše: Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK (foto: Vid Ponikvar/Sportida)

▲
Damijan Lazar
predsednik
Zveze ŠIS - SPK

Šport je eden najmočnejših izrazov človeške volje, preseganja meja in iskanja skupnosti v raznolikosti. Že od nekdaj povezuje ljudi ne glede na spol, raso, vero ali narodnost. A kljub tej navidezni univerzalnosti šport še vedno ni enakopraven prostor za vse. Eden najbolj prezrtih segmentov v tej raznolikosti so gluhi športniki, ki se pogosto znajdejo na robu športne in družbene pozornosti. Ne zato, ker bi bili manj sposobni ali predani, temveč zato, ker njihove zgodbe in dosežki ne prodrejo skozi zid tišine, ki ga postavlja širša javnost – pogosto nezavedno, a vztrajno.

Gluhi športniki sodijo v kategorijo športnikov invalidov, a hkrati tvorijo prav posebno skupino znotraj tega spektra. Gluhota je »nevidna

invalidnost«, zaradi česar jo mnogi napačno razumejo ali celo podcenjujejo. Gluhi ljudje ne uporabljajo zvoka za sporazumevanje, ampak se izražajo vizualno – z znakovnim jezikom, obrazno mimiko in kretnjami. Zato potrebujejo specifične pogoje za enakovredno vključevanje v šport: dostop do tolmačev, trenerjev, ki razumejo vizualno komunikacijo, in tekmovanj, kjer pravila upoštevajo njihove komunikacijske posebnosti. Na običajnih paralimpijskih igrah gluhi športniki ne tekmujejo – zanje obstaja ločena mednarodna platforma: olimpijada gluhih (Deaflympics).

Leta 2025 bo olimpijada gluhih potekala v Tokiu na Japonskem – to bo že 25. poletna izvedba te izjemne prireditve. Deaflympics so prvič potekale že leta 1924 v Parizu, tako da gre za eno najstarejših mednarodnih športnih tekmovanj – celo starejših od paralimpijskih iger. Gre za dogodek z izjemnim simbolnim pomenom: ne le športnim, temveč tudi kulturnim in družbenim. Na njem se zberejo najboljši gluhi športniki z vsega sveta, ki tekmujejo v disciplinah od atletike in plavanja do košarke in borilnih veščin. Njihove zgodbe niso zgolj zgodbe o športnih uspehih, ampak o premagovanju sistemskih ovir, družbenih predsodkov in pogosto tudi osebne osamljenosti.

V Sloveniji imamo bogato tradicijo gluhih športnikov, ki so nas s svojimi izjemnimi dosežki že večkrat postavili na svetovni zemljevid. A kljub njihovim uspehom – medaljam, rekordom in nastopom na največjih tekmovanjih – pogosto ostajajo neopaženi. V sistemskem smislu se soočajo z vrsto

izzivov: pomanjkanje finančne podpore, odsotnost ustreznega strokovnega kadra ter premalo razumevanja v športnih zvezah in šolskem sistemu, kjer bi se morali prvi talenti sploh razvijati. Tako so gluhi športniki pogosto prepuščeni sami sebi ali podpori svojih skupnosti.

Zato je olimpijada gluhih 2025 priložnost ne le za tekmovanje in slavljenje športa, temveč tudi za ozaveščanje: da se bo o gluhih športnicah in športnikih slišalo. To bo priložnost, da odpremo oči in ušesa za drugačnost, ki ni manjvredna, temveč drugačna v načinu izražanja, a enako bogata v duhu. To bo priložnost, da kot družba razmislimo, kako vključujoči smo zares, in priložnost, da damo gluhim športnikom zasluženost mesto na športnem piedestalu – ne kot izjeme, ampak kot enakovredne člane športne skupnosti.

Pomembno je razumeti, da gluhi športniki ne iščejo pomilovanja – iščejo potrditev, kaj dejansko zmorejo. Ne potrebujejo dodatne pozornosti iz sočutja, temveč zaradi svojih realnih dosežkov in naporov, ki jih vsak dan vlagajo na svoji športni poti. Njihova tišina je slišna in pomenljiva, glasna, polna odločnosti ter simbol neomajne volje in športnega duha, ki presega hrup medalj in aplavzov. To je šport v najčistejši obliki – osredotočen na bistvo: človeka, ki se dvigne nad okoliščine in zažari v svoji moči.

Naj bo leto 2025 in Olimpijada gluhih v Tokiu prelomnica. Naj bo to trenutek, ko o gluhih športnikih ne bomo več govorili kot o »posebni skupini«, temveč kot o delu športne družine. Naj bo to čas, ko bomo kot družba znali slišati tudi tišino.

V Laškem uspešno organizirali 7. poletni paralimpijski tabor za družine

Piše: Drago Perko

(foto: Jure Gašparič in Nastija Fijolič)

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite je avgusta letos v Thermani Laško in bližnjih športnih dvoranh gostila 7. poletni paralimpijski tabor za družine.

Rekordna udeležba in bogat program

»Zelo smo zadovoljni, ker vlada tako zanimanje za parašport in naš tabor. Na letošnjem paralimpijskem taboru za družine v Laškem je bilo kar 21 družin, kar je rekordna udeležba. Nekaj manj kot polovica je takih, ki so že bili z nami, ostali pa so prišli prvič. Dober glas, primer dobre prakse, predstavitev športov na URI Soča in primerna promocija naredijo svoje,« navdušenja nad udeležbo ne skriva Majda Vesel Kočar, vodja tabora v Laškem.

»Otroci in starši so letos poznali že kar nekaj športov, nekaj pa je bilo tudi novih, ki jih na taboru še nismo

imeli. V petek smo igrali odbojko sede, namizni tenis in boccio ter se preizkusili v karateju. V petek in soboto popoldne smo plaval, se potapljali in preizkušali gibanje v okolju brez gravitacije. V petek zvečer je Lekov prostovoljec otrokom in mladim predstavil nekaj zanimivih kemijskih poskusov, starši pa so imeli v tem času prijeten pogovorni večer z Darjo Cencelj. V soboto dopoldne smo bili na Šmartinskem jezeru, kjer smo uživali v številnih športnih aktivnostih; mladi so se preizkusili tudi v kajaku in športnem ribolovu. Obiskal nas je Zdravko Lidl in dodatno popestril sobotno popoldne na prostem. Zvečer nas je obiskala Mateja Pintar Pustovrh, paralimpijska prvakinja v namiznem tenisu iz leta 2004 v Atenah. Predstavila je

svojo navdihujočo športno in življenjsko zgodbo, zadnji večer pa smo aktivno zaključili s petjem in plesom. V nedeljo smo tabor sklenili s tekmovanjem družin,« še dodaja Vesel Kočarjeva, ki je skupaj z ekipo pripravila in vodila tabor.

Sprejeti

»Sem študentka, zanima me branje in programiranje, rada pa imam tudi šport. V preteklosti sem že plesala, na tabor pa sem prišla, da spoznam druge parašporte. Šport mi pomeni svobodo, ker se lahko gibam in naredim nekaj za svoje zdravje,« je svoje vtise strnila Tamara iz Poljčan.

»Namizni tenis mi je bil najbolj všeč, ker je tako enostaven, ogledal pa sem si tudi karate,« je bil nad športi navdušen mladi David iz Velike Polane.

»V Laškem sem se počutila izvrstno. Najbolj sem uživala v igranju boccie in namiznega tenisa. Na taboru mi je bilo še posebej lepo, ker sem se prvič počutila povsem sprejeto – bila sem vključena v družbo, ne izključena,« je Ana iz Ljubljane poudarila tudi socialno komponento tabora in potrdila že znano: šport je most socializacije.

»Tu smo, ker bi radi spoznali, kaj je možno in primerno za našo hčerko, šestletno Majo, na področju parašporta. Ker smo bili lani navdušeni, smo se vrnili in smo spet tu,« pa je v imenu staršev povedal Andrej Gibičar, ki je z ženo pozorno spremljal vadbo in predavanja.

Strokovno

Pri delu z mladimi so na taboru pomagali tudi regijski koordinatorji športa invalidov, in sicer pri projektu Aktivno inkluzivno: Mojca Božič, Tjaša Erjavec, Zala Hoblaj, Igor Eržen, Špela Cesar, pa tudi dva nekdanja športna asa in zdaj nova regijska koordinatorja, Grega Komac in Dejan Kralj.

»Sodelovanje na taboru je zame enkratna izkušnja, verjamem, da tudi za vse ostale

Z veseljem smo prisluhnili zlati paralimpijki Mateji Pintar Pustovrh.

Na taboru smo spoznali več parašportov, karate letos prvič.

Na taborih so vedno z nami Lekovi prostovoljci.

udeležence. Odzivi so dobri, energija pa prava,« je povedala Mojca Božič, regijska koordinatorka projekta Aktivno inkluzivno v Savinjski regiji.

»V Laškem na taboru smo pripravili prikaz inkluzivnega karateja po metodi IKF, kjer imajo vsi, ne glede na invalidnost, možnost sodelovati – tako v elementih, katah, kot borbah. Inkluzivni karate je primeren za vsakogar, tako kot tudi klasični oziroma tradicionalni karate. Inkluzija pomeni vključevanje. Pri tem so v pomoč tudi starši, ki otrokom doma pomagajo pri učenju osnovnih elementov,« je pojasnil Bojan Marinček, trener v Karate šoli Kimon.

Preizkusili smo se tudi v vodi.

Tudi v čoln smo se spravili.

Na taboru v Laškem so predstavili različne parašporte. Odbojko sede so prikazali Mojca Božič, Marko Pokleka in Zorana Kušljic. Karate sta predstavila Bojan Marinček in Filip Soskič. Namizni tenis sta igrala Gregor Komac in Gašper Mlakar. V disciplini boccia sta sodelovala Klemen Kramžar in Rok Brezigar. Športni ribolov so predstavljali Rudi Centrih, Tomaž Vanič in Boštjan Zupanc. Kajaka sta se lotila Dejan Kralj in Marko Hauc. V plavanju so nastopile Kristina Žagar, Nina Ivanc in Tjaša Erjavec. Gibanje v okolju brez gravitacije in potapljanje sta prikazala Branko Ravnak in Alenka Fidler, medtem ko sta v paraplesu nastopila Nastija Fijolič in Amir Alibabič.

Vse aktivnosti so v času tabora potekale na treh lokacijah: v Thermani Laško, POŠ Debro Laško in Čolnarni Šmartinsko jezero. Partner poletnih in zimskih paralimpijskih taborov za družine je Lek Slovenija.

Mislmo že na zimo

»Tabor je namenjen celim družinam prav zato, da tudi starši in drugi družinski člani spoznajo, kaj zmorejo otroci z invalidnostjo. Prav ti otroci so pri nas v središču dogajanja,« pove Majda Vesel Kočar, ki napoveduje, da bo od 29. januarja do 1. februarja 2026 na Rogli potekal že 3. zimski paralimpijski tabor za družine.

Anej Doplihar korak do medalje

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

V Belgiji je konec avgusta potekalo svetovno prvenstvo v parakolesarstvu, na katerem je navdušil naš parakolesar Anej Doplihar.

Po devetem mestu na kronometru se je na cestni dirki zavihtel na četrto mesto – to uvrstitev je dosegel že na lanskem svetovnem prvenstvu v Švici.

»Anej je danes uprizoril neverjetno tekmo, na kateri je po taktični bitki z Italijanom in Francozoma dosegel vrhunsko četrto mesto. Seveda smo zelo zadovoljni, vendar obenem malce razočarani, saj se nam je tako željena medalja ponovno izmuznila,« je svojega varovanca pohvalil trener Aleš Suhadolnik.

»Vedeli smo, da bo težko. Trasa je bila zelo zahtevna, odpeljali smo štiri kroge, na vsakem krogu pa po dva klanca; eden je bil daljši, drugi krajši. Tam se je dirka 'naredila'. Sodim med lažje tekmovalce, zato mi cestna dirka bolj ustreza, saj je tu bistvena taktika. Ker imam kak kilogram manj kot konkurenca, mi je to na tej trasi prišlo prav. Garal sem vso dirko. Trpel sem, a to je bilo tisto trpljenje, v katerem sem užival. Saj vem, da se čudno sliši: prišel sem do četrtega mesta, boril sem se za medaljo. To je nekaj neverjetnega. Vesel sem, ker nam je to uspelo, čeprav je bila cilj medalja. Tudi s tem moramo biti zadovoljni,« je po tekmi povedal Doplihar.

Zlato v Francijo

Svetovni prvak na cestni dirki je postal Francoz Mathieu Bosredon s časom 1:45:51, drugi je bil Italijan Martino Pini (1:47:37), tretji Italijan Mirko Tersta (1:47:39), četrty pa naš Anej, ki je za štiri kroge porabil 1:47:47. Francoz Bosredon je tudi novi svetovni prvak v kronometru, v cilj je prišel s časom 33:36,925, drugi je bil njegov rojak Johan Quaille (34:31,328), tretji pa domačin, Belgijec Marvin Odent (34:39,140). Doplihar je prišel v cilj s časom 35:49,136.

Napredek iz leta v leto

Anej Doplihar se je izkazal že lani. Na svetovnem prvenstvu v Švici je bil četrty na cestni dirki, šestnajsti pa na kronometru. Predlani na Škotskem je bil na cestni dirki deseti, v kronometru pa devetnajsti. Leta 2022 je v Kanadi na svetovnem prvenstvu zasedel deseto mesto tako v kronometru kot na cestni dirki. Leta 2021 je svetovno prvenstvo potekalo na Portugalskem: Doplihar je bil petnajsti na kronometru in sedemnajsti na cestni preizkušnji. Leta 2019 je bil na Nizozemskem triintrideseti na cestni dirki svetovnega prvenstva.

▲ Naveza Anej Doplihar&Aleš Suhadolnik dobro deluje.

Odbojkarice četrte v Evropi

Piše: Drago Perko

(foto: ParaVolley Europe)

Ženska odbojcarska reprezentanca, manjkali sta novopečena mama Lena Gabršček in upokojena Saša Kotnik, je s porazom proti Ukrajini (1 : 3 v nizih) sklenila evropsko prvenstvo na Madžarskem.

Varovanke trenerja Marka Pokleke, na tem mestu je zamenjal dosedanjega selektorja Simona Božiča, so zasedle končno 4. mesto. Evropske prvakinje so postale Italijanke, ki so v finalu s 3 : 0 v nizih ugnale Nizozemsko. Slovenija je dobila uvodne tri tekme predtekmovalja (proti Madžarski, Ukrajini in Poljski), v četrtfinalu odpravila Francijo, v nadaljevanju pa klonila proti Nizozemski in Ukrajini.

Tekme Slovenije na EP:

28. 7.

Slovenija – Poljska 3 : 0
(25 : 14, 25 : 20, 25 : 14)

29. 7.

Slovenija – Ukrajina 3 : 2
(25 : 18, 13 : 25, 22 : 25, 25 : 21, 15 : 9)

30. 7.

Madžarska – Slovenija 0 : 3
(11 : 25, 8 : 25, 15 : 25)

31. 7.

Slovenija – Francija 3 : 0
(25 : 11, 25 : 15, 25 : 6)

1. 8., polfinale

Slovenija – Nizozemska 2 : 3
(25 : 14, 25 : 18, 22 : 25, 23 : 25, 14 : 16)

2. 8., tekma za 3. mesto

Slovenija – Ukrajina 1 : 3
(25 : 17, 21 : 25, 17 : 25, 12 : 25)

V ponovitvi tekme iz predtekmovalja so bolje začele naše odbojkarice, ki so suvereno, s 25 : 17, dobile prvi niz. Tudi v drugem je kazalo dobro, Slovenija je povedla z 19 : 17 in imela servis, Ukrajina pa je segla že po 2. minuti odmora v tem nizu. Pomagalo je: sledil je preobrat in vodstvo

20 : 23, ki ga Ukrajinke niso več izpustile iz rok. Na krilih te zmage so tekmičice prednjačile tudi v 3. in 4. nizu za končnih 1 : 3. S 17 točkami se je izkazala Valentyna Brik.

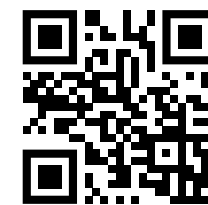
»Tekmo smo zelo dobro odprle in suvereno dobile prvi niz. V drugem nizu smo popustile in nekako dovolile, da se Ukrajinke razigrajo. Ni nam uspelo vnovič vzpostaviti svoje igre. To prvenstvo smo odigrale brez kapetanke Lene Gabršček, kar se je zagotovo poznalo v naši igri. Po drugi strani sem vesela, ker se je po reprezentančnem premoru vrnila Senta Jeler, ki je na igrišče prinesla dodatno energijo. Dodatna sprememba je nov trener, ki je sicer vnesel svež veter, a smo še vedno v fazi spoznavanja. Čeprav smo si na tem prvenstvu želele osvojiti medaljo, verjamem, da nam tudi končno 4. mesto pomeni dodatno motivacijo za vsa prihodnja tekmovanja,« je po koncu prvenstva povedala kapetanka **Tija Vrhovnik**.

Za Slovenijo so na Madžarskem igrale Suzana Ocepek, Mira Jakin, Klara Vrabič, Jana Ferjan, Senta Jeler, Barbara Kocmur, Vesna Pogačar, Tija Vrhovnik (kapetanka), Valentyna Brik, Tanja Kodrič in Janja Bizjak. Slovenija je od leta 1995 na evropskih prvenstvih osvojila 10 kolajn.

Hitreje do specialista v vaši bližini.

Zavarovanji Specialisti in Specialisti +.

Izvedite več

125let

Vse bo v redu.
triglav.si

Največji uspeh je mlade vključiti v parašport

Piše: Drago Perko

(foto: Sportida)

Dolgoletni vodja ParaVolley Europe in gonilna sila slovenske odbojke sede o svoji poti, izzivih in viziji prihodnosti parašporta.

Branko Mihorko je od leta 1988 povezan s parašportom. Takrat je bil odbojarski sodnik, v Ljubljani pa je sodil prvi turnir odbojke sede. Zaznamovalo ga je srečanje z zdaj že pokojnim Jožetom Banfijem. Leta 1993 je postal mednarodni sodnik odbojke sede, leta 1995 pa je v Ljubljani sodeloval pri organizaciji evropskega prvenstva. Štirikrat je bil uspešen vodja slovenske poletne paralimpijske odprave – v Sydneyju, Atenah, Pekingu in Rio – ter bil del podporne ekipe v Londonu in del trenerskega štaba v Parizu – torej na šestih paralimpijskih igrah. Vmes je vodil organizacijo evropskega prvenstva v Namiznem tenisu in Svetovnega prvenstva v veslanju, pa tudi nešteto manjših tekmovanj in odprav. Danes tretji mandat vodi mednarodno organizacijo ParaVolley Europe in je član upravnega odbora World ParaVolley. Je ena od gonilnih sil odbojke sede v Sloveniji, sicer pa uspešen poslovnež, mož in oče.

Najprej čestitke za Beach Paravolley Ljubljana 2025. S tem mednarodnim turnirjem ste zaznamovali poletje.

»Turnir je resna zgodba, predvsem zato, ker odpiramo pot paraodbojki na mivki v svetu. Pravzaprav smo edini, ki že pet let organiziramo evropski turnir. Svetovna zveza daje prednost paraodbojki stoje, ki pa se ni razvila, kot so pričakovali. Vsi skupaj poskušamo dobiti še eno disciplino – paraodbojko na mivki, predvsem za poletje. Moram pohvaliti punce, ki so organizirale turnir v Ljubljani. Ključno vlogo sta imeli Tija in Lena. Kdor je kaj takega že organiziral, ve, da je to zahteven projekt. Svoje je dodala izvrstna infrastruktura Športnega parka Ludus. Odbojko

sede na mivki je treba igrati v dvorani, saj smo tako neodvisni od vremena, in ko je glava tako blizu mivke, je tako visoka vročina in/ali dež problem za igranje.

Odbojka sede (v obeh pojavnih oblikah – na mivki in v dvorani) pa nudi še nekaj več – gre za obratno inkluzijo. To smo videli tako na zadnjih sredozemskih igrah, na katerih smo sodelovali, kot na vseh klubskih dvoranskih tekmovanjih.

Kaj je obratna inkluzija? Vsak neinvalid se lahko usede in v tistem hipu je za način igranja v primerjavi z invalidom brez noge pravzaprav v slabšem položaju. Neinvalid nima nobene prednosti, kvečjemu primanjkljaj. Zato na klubski ravni omogočamo igranje tudi omejenemu številu neklasificiranih igralcev (torej komurkoli). To je tudi strategija Mednarodne paraodbojarske zveze – v praksi to pomeni, da lahko odbojko sede z invalidi igra kdorkoli.«

Letošnje poletje je zaznamovalo tudi evropsko prvenstvo na Madžarskem.

»Doslej sem prek evropske zveze vodil že pet evropskih prvenstev. Tokratno je potekalo v športni dvorani in je bilo zelo dobro organizirano. Lahko pa rečem, da kvaliteta reprezentanc strmo raste, konkurenca napreduje z velikimi koraki. Izpostavil bi Francijo, Italijo, Nizozemsko, Turčijo in Poljsko. Posebno pozornost si zasluži način organizacije ekip: po več trenerjih, statistiki, analitiki, zdravnikih in fizioterapevtih. Veliko ekip ima celo team managerja za moško in žensko ekipo posebej. Podpora v mnogih državah deluje izjemno dobro – odbojka sede je v naštetih državah in mnogih drugih del odbojarske

zveze, standardi pa so enaki kot pri reprezentancah neinvalidov. Naše igralko so odigrale odlični turnir in jim ni kaj očitati za poraz v polfinalu. Prej bi lahko očital naši podpori ekipi – kako smo kot ekipa organizirani in kakšno podporo imamo. Lahko bi rekel, da smo izgubili zaradi lastne nepopolne organiziranosti. Ker sem po srcu del ekipe, imam še danes cmok v grlu, saj smo se vsi videli v finalu in nato končali na 4. mestu. Bili smo oslabljeni; v primerjavi s paralimpijskimi igrami lani sta manjkali Saša Kotnik Hren in kapetanka Lena Gabršček, ki je postala mama (iskrene čestitke tudi v našem imenu, op. a.). Je pa spet lahko zaigrala Valentyna Brik, ki je bila nepravilno izločena s paralimpijskih iger, vrnila pa se je Senta Jeler. Morda smo šli na tekmovanje celo s prenizkimi pričakovanji. Punce so odigrale fenomenalno, imele dobljen polfinale, potem pa nesrečno izgubile. To nas je kar potrla. A še enkrat – vsa čast, odigrale so lepo in zasedle 4. mesto, kar je uspeh. Če bi nam pred EP kdo ponudil tekmo za tretje mesto, bi podpisali. Lahko rečem, da dekleta delajo čudeže glede na organiziranost drugih, proti katerim se borijo. V preteklosti smo prejeli številne udarce, tudi pred igrami v Parizu. Naše igralko si zaslužijo vse pohvale!«

Leta 2016 je bil vodja odprave na paralimpijske igre v Braziliji.

Kje so rezerve slovenske odbojke sede na nacionalni in globalni ravni?

»Postati moramo urejen šport. Žal lahko rečem, da smo še vedno preveč odvisni od enega ali dveh posameznikov, ki vse vlečejo naprej. Bolje bo treba urediti finance in poskrbeti za igralke. Postati moramo prava odbojarska ekipa z veliko boljšo spremljevalno logistiko. To pomeni, da se trener ne bo več ukvarjal s financami – to mora prevzeti manager. Potrebujemo tudi zdravnika, ki bo šel z nami na tekmovanja in bil tudi sicer prisoten. Seveda bomo morali delati tudi na moški ekipi.

V Sloveniji potrebujemo razvoj na ravni klubov, brez tega ne bo šlo. To zahteva tudi ParaVolley Europe – države brez državnih klubskih tekmovanj ne bodo več mogle nastopati na najvišji evropski klubski ravni, ampak le v nižjih klubskih ligah. Pogoji so postavljeni in številne države jih že izpolnjujejo. Tudi zato na ravni evropske in svetovne zveze postajamo bolj urejen šport: do leta 2031 imamo v Evropi že znane organizatorje za vsa nacionalna tekmovanja na najvišji ravni.«

Čestitke tudi za nov mandat na čelu ParaVolley Europe.

»Hvala. Ob prvem mandatu sem bil vesel, a sem se zavedal, da je mnogo neznanega. Celotno organizacijo smo postavili na novo. Ob drugem mandatu sem rekel, da dela še nismo dokončali, ob tretjem pa lahko rečem, da imam ob sebi fantastično ekipo, nekatere od članov te ekipe pa nam je uspelo zaposliti.

Predsedovanje je ob mojem prostovoljnem delu postalo velika obremenitev. Pred osmimi leti smo imeli v organizaciji Paravolley Europe eno prvenstvo na dve leti, letos jih imamo že 23. Vsako takšno tekmovanje ima jasno strukturo – treba ga je organizirati in izpeljati, in to s pogajanji, pogodbami, sodniki, prenosi ... Na srečo imam ob sebi res super ekipo, to poudarjam še enkrat.«

Kot slišimo, se v Evropi veliko dogaja.

»Res je. V Evropi stvari lepo napredujejo, pridobili smo tudi nekaj evropskih projektov. To je sicer lepo, je pa njihova izvedba velika obveznost. Tudi Slovenija sodeluje pri enem takih projektov – z željo v našo odbojarsko družino vključiti Črno goro, Albanijo in Kosovo ter žensko ekipo Bosne in Hercegovine.«

Kako vam uspe vse usklajevati?

»Lani sem imel več kot 120 letalskih letov v

kombinaciji službe in športa. V vseh teh letih sem razvil delovno mesto, da sam razpolagam s svojim časom in se lahko prostovoljno bolj posvetim tudi športu. Ima pa to eno veliko slabost: da prostega časa in dni za dopust ni več. Vse se preplete in porabi za delo in šport. Kilometrov ne štejem več. Uspeva mi zaradi digitalizacije – imam telefon in vse digitalne platforme pri roki. Pisarno imam ves čas s seboj. Na letalu pišem e-sporočila in spremljam vsa dogajanja prek delovnih platform, kar mi omogoča digitalizacija. Po eni strani je to dobro, ker lahko vse sproti rešujem. Po drugi strani pa sem 24 ur na dan vpet in žal takoj obveščen o vseh problemih in zapletih. Poleg tega sem član upravnega odbora svetovne zveze paraodbojke. Ker živimo v različnih časovnih pasovih, so ti sestanki pogosto ob 2. ali 3. uri zjutraj. Trpi družina, tudi posel in odbojka. Skušam usklajevati na najboljši možen način – poslovno pot večkrat končam tam, kjer je čez vikend tekmovanje. Potem pa naprej ...«

Kaj pa delate poklicno?

»Ukvarjam se z digitalno transformacijo podjetij. Opiram posle v 25 državah, predvsem v proizvodnih podjetjih. Gre za uvažanje procesov in orodij v delovanje podjetij, nekaj, kar bodo morala implementirati vsa podjetja. Do sedaj so se nekateri temu uspešno izogibali, v času umetne inteligence pa ne bo več šlo. Podjetja, ki se ne bodo odločila za digitalizacijo vseh svojih procesov, bodo čez pet let zaradi umetne inteligence v veliki nevarnosti, če bodo sploh še lahko konkurenčno poslovala. Nabava, prodaja in vsi procesi bodo tako vezani na umetno inteligenco, da bo podjetje brez tega težko preživel. Več kot 89 % podjetij se tega zaveda.«

Kje pa je tu človek?

»Zanimivo je, da peta industrijska revolucija, v kateri smo zdaj, govori o vrnitvi k človeku. A to, kar povem na raznih predstavitev in kongresih, je precej strašljivo. Zakaj? Ker človeka marsikje ne bo več treba, na primer v prevajalstvu, računovodstvu, prodaji, nabavi in optimizaciji proizvodnje. Človek bo uporaben le še tam, kjer bo treba kaj 'pošraufati' ali ročno nastaviti. Kako točno bo, niti sami še ne vemo ... Seveda je to le en scenarij, načeloma pa nihče ne ve, kam drvimo, in verjetno ne bo tako hudo. To je podobno kot Covid – začelo se je nenadoma, sedaj pa ne vemo, kaj bo ...«

Kaj pa šport in umetna inteligenca?

»Dobro vprašanje. Šport je na istem. Pred petimi leti, v času covid-19, sem začel projekt digitalne

transformacije ParaVolley Europe. Skupaj s slovenskim podjetjem ManageSport smo razvili celoten sistem vodenja, zveze in tekmovanj. Pred desetimi leti bi rekli, da smo končali. Danes pa smo le v fazi nenehnega razvoja. Vsako leto kaj dodamo, seveda sedaj tudi z elementi umetne inteligence – to bo vidno pri spletnih prenosih in statistiki tekem in tudi drugje. V paraodbojki je vse digitalizirano, zdaj že uvajamo AI v programsko opremo. Ko se začne tekmovanje, se mora zapisnikar vpisati v program prek oblaka (na laptopu) in vse dela (zapisnik, menjave in igralci so vneseni, postave, semaforji – online rezultat vsepovsod, povezave na spletne prenose, na spletne strani in še mnogo več). Verjamem, da v bližnji prihodnosti kontrole potnih listov ne bo več, saj bodo igralce preverili prek prepoznavanja obraza. Morda bodo tudi sodniki ocenjeni avtomatizirano. Kmalu bomo na tekmovanjih imeli le sodnike in tehničnega delegata – to je že vpeljan standard. Vse ostale službe za izvedbo tekmovanja bodo delovale v oblaku. Tako lahko nekaj ljudi dela od doma, saj imajo vse na voljo. Posledično tekmovanja tudi pocenimo.«

V Sloveniji mlade navdušuje projekt Odbito, ki ga je pripravila Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite s partnerjem Lidl Slovenija.

»Projekt Odbito smo predstavili na strateškem dnevu Paravolley Europe med evropskim prvenstvom. Slovenija je ob Franciji, Turčiji, Italiji in Hrvaški pokazala, kaj dela. Prvi trije so predstavili primere dobre prakse razvoja svojih lig v zelo kratkem času, Hrvaška pa odbojarski klub invalidov OKI Zagreb, ki ima trenutno 28 zaposlenih igralcev in pol milijona evrov letnega proračuna, sredstva pa črpa iz Evrope ali sam zasluži s svojim delom v športu. Dokazali so, da se da! Slovenci pa smo pokazali projekt Odbito. Vsi so bili navdušeni. Želim si, da bi k temu unikatnemu projektu pristopilo še več šol in da bi imeli regijska tekmovanja. Osnovno gibanje otrok je po tleh – tako smo vsi zrasli. Otroci se radi tako gibljejo. Po drugi strani pa gre pri projektu Odbito še za dodatno inkluzijo otrok, ki niso talenti za šport. Morda bodo prav zaradi tega projekta in odbojke sede našli svoj šport.«

Ko se bova čez deset let pogovarjala – česa si želite?

»Želim si, da bi bil tekmovalni parašport organiziran tako kot šport neinvalidov. To ni kritika Zveze ŠIS-SPK, a dejstvo je, da tekmovalni parašport potrebuje nekaj več. Vsak šport je unikum in ima svoje težave in procese, ki niso primerljivi z drugimi športi. Kot

taki na vrhunski tekmovalni ravni zelo težko delujejo pod isto streho. Tudi IPC (Mednarodni paralimpijski komite) umika športe izpod svoje direktne ingerence. To je edina možna strategija. En sam krovni organ težko vodi vse športe, saj ima vsak šport svoje procese in zahteve. Ponavljam – želim si tekmovalni šport na enaki ravni kot pri neinvalidih. Pa si želim tudi čim manj invalidov. A tiste, ki so, predvsem mlade, želim vključiti v šport. Tu je toliko pozitivnih in navdihujočih zgodb ... Od začetka sem spremljal pot Darka Đurića. Kot prvi šport si je izbral odbojko sede in nato plavanje – naredil je impresivno kariero. Danes je – če sem grob – na svojih nogah! Zame je največji uspeh, da 14- ali 15-letnika vključim v šport. To je plačilo, ki šteje. Kot mi je vedno rekla mama, nekdanja odlična odbojkarica reprezentance Jugoslavije in s 94 leti še vedno moj vzor v športu: ukvarjaj se s športom, pa tudi če nisi plačan. Rezultati in ljudje so plačilo. In tega sem bil v parašportu že velikokrat deležen. Za vedno bom hvaležen, da sem imel možnost spoznati tako dobre ljudi in skupaj z njimi oziroma vami graditi prihodnost. Tudi midva, Drago, sva zaradi parašporta že dolgo skupaj.«

Branko Mihorko je že več kot 30 let tesno povezan s parašportom.

Košarkarji so zaigrali na 1. svetovnem prvenstvu v košarki 3 na 3.

(foto: IWBF)

V Koreji korak naprej

Piše: Drago Perko

(foto: World Archery, Osebni arhiv Ž.L.)

ne sodi med odmevnejše: »Prvenstvo lahko ocenim kot uspešno, ker sem se rezultatsko precej popravil, kar je bila primarna naloga, ki sva si jo s trenerjem zadala za to sezono. Ker smo šele februarja začeli sodelovati in popolnoma spremenili tehniko streljanja, menim, da smo naredili dobro osnovo, na kateri lahko gradimo naprej. Seveda nisem zadovoljen s porazom, a zadovoljen sem s svojimi streli. Bolj kot to, da sem izgubil, lahko rečem, da je Korejec zmagal, saj je bil res dominanten tudi v nadaljnjih dvobojih. Skratka, tudi če uvrstitev ni vrhunska, sem zadovoljen z nastopom.«

Svetovno prvenstvo v Južni Koreji je tako slovenskima predstavnikoma prineslo dragocene izkušnje in potrditev, da delamo v pravi smeri. Ekipo zdaj čaka intenzivna priprava na zahtevno zimsko sezono, v kateri bosta ključna fizična moč in nadaljnje piljenje tehnike.

Živa je želela nastopiti in pomagati v tekmi mešanih dvojic.

Slovenska paralokostrelca kljub porazom zadovoljna z napredkom in pridobljenimi izkušnjami.

Na svetovnem prvenstvu v paralokostrelstvu, ki je potekalo v Južni Koreji, sta slovenske barve branila Dejan Fabčič in Živa Lavrinc. Slovenski nastopi so se zaključili z obračunom Fabčiča v drugem krogu izločilnih bojev, kjer je moral priznati premoč domačinu Geonhwiju Kwaku, ki je zmagal s 7 : 1.

Že v prvem krogu se je od tekmovanja poslovila Živa Lavrinc, ki jo je po izenačenem obračunu in odločilnem streli s 6 : 5 izločila Korejka Hwa Sook Lee. Slovenca sta skupaj nastopila tudi v disciplini mešanih parov, kjer sta morala že v prvem kolu priznati premoč Mongoliji, ki je slavila s 6 : 0. Živa je nastopila kljub zdravstvenim težavam in nasvetu zdravnika, naj tekmovanje izpusti. »Paraplegiki imamo številne izzive, tega ne privoščim nikomur: odprte rane so res velik problem, še posebej ko se znajdejo na mestih, ki onemogočajo sedenje,« je dejala Živa Lavrinc, ki je kljub

bolečinam stisnila zobe, a tokrat sreča ni bila na njeni strani.

Selektor reprezentance Luka Gjurić je slovenske nastope ocenil pozitivno: »Tekmovanju moram nadeti oceno dobro, čeprav je bolje to nekoliko razčleniti. Dejanov nastop ocenjujem kot zelo uspešen, saj je v kvalifikacijah prvič dosegel rezultat na skoraj tako visoki ravni, kot trenutno strelja na treningu. Prenos iz treninga na tekmo mu je do zdaj predstavljal največji izziv in tokrat mu je prvič uspelo. V dvobojih je streljal najboljše doslej, a nasprotnik je bil žal še nekoliko boljši. Marsikateri drug dvoboj bi lahko zlahka dobil. Živo pa je poškodba stala rezultata, tudi v mešanih ekipah. Sedaj jo čaka nekaj tednov počitka, nato pa intenzivni treningi, saj je pred nami najtežja zimska sezona v olimpijskem ciklu.«

Z nastopom je zadovoljen tudi Fabčič, čeprav se zaveda, da končna uvrstitev

Z osebnim rekordom iz Indije

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Po svetovnem prvenstvu je Robi nadaljeval z intenzivnimi pripravami v Medulinu.

Leta 2026 ga čaka evropsko prvenstvo, kjer si želi doseči najboljše rezultate, saj na tem tekmovanju še ni nastopil.

»S prvim delom sezone smo zadovoljni. Robi je tekmoval v Švici, Mariboru in Zagrebu. Na tekmi v Mariboru se je na mitingu prvič spustil pod mejo 55 sekund, a rekord ni štel, saj ni šlo za parašportno tekmovanje. Je pa zato v Zagrebu postavil svoj osebni rekord 55,19,« uvodoma pove trener Roman Kejžar, ki potrди, da so se po Robijevih težavah z dihanjem odločili, da bo nov štiriletni cikel do paralimpijskih iger v Los Angelesu posvečen le teku na 400 metrov. Tudi zato trening temelji na moči in hitrosti. Robi ima rezerve prav na teh dveh področjih, posledično pa tudi na koordinaciji teka in tehniki.

Popravljen rezultat

»Svetovno prvenstvo je vrhunec sezone,« je že pred odhodom na to tekmovanje napovedal trener Kejžar. Robi je upravičil pričakovanja in obete. Skupaj s sotekačem Janom Trčkom je v predtekmovalni skupini kvalifikacij prišel do osebnega rekorda 55,04, to je bilo dovolj za polfinale, kjer je pritekel v cilj s časom 55,05 ter na koncu zasedel 7. mesto na svetu. S tem je izenačil svojo lanskoletno uvrstitev, ko je na Japonskem dosegel čas 56,67.

Po koncu svetovnega prvenstva je Robi nadaljeval pot v Medulin, kjer so potekale priprave, ki jih je organizirala

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite. Sledil bo premor, leta 2026 pa bo vrhunec sezone evropsko prvenstvo, na katerem Robi še nikoli ni tekmoval.

Osebni rekord je dobra spodbuda za Robija.

V Laškem so otroci in starši uživali v spoznavanju parašportnih panog.

(foto: Nastija Fijolič)

Uspešno sta se kosala z najboljšimi

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Julij je prinesel tudi evropsko prvenstvo v dvoranskem balinanju. Tekmovanja sta se udeležila Nataša Bartol in Blaž Adamlje, ki sta potrdila napredek v igri ter dokazala, da lahko kljubujeta tudi najboljšim.

Nataša je v predtekmovanju nastopila v skupini D. Obe tekmi skupinskega dela je odigrala na višji ravni kot na preteklem evropskem prvenstvu, a žal obe izgubila – najprej proti Grkinji Chrysi Morfi Metzou (2 : 7), nato še proti mladinski svetovni prvakini, Angležinji Sophie Newnham (0 : 12). Posamezni del tekmovanja je tako zaključila na 10. mestu.

Blaž Adamlje je nastopil v skupini B, kjer se je dobro upiral Ukrajincu Artemu Kolinku, a izgubil z 1 : 4. Sledila je tekma proti Angležu Louisu Saundersu

(3 : 7), tekmovalni dan pa je zaključil z zmago proti Slovaku Martinu Streharskemu (5 : 2). Za konec je Adamlje, debitant na evropskem članskem prvenstvu, odigral še proti Grku Nikolaosu Konstantopoulосу in zabeležil zmago s 4 : 2. Kljub dvema zmagama mu je za napredovanje v izločilne boje zmanjkalo nekaj sreče, evropsko prvenstvo pa je sklenil na 12. mestu.

Nataša in Blaž sta združila moči v igri parov in končala na 10. mestu.

»Z odlično igro, vztrajnostjo in povezanostjo smo se uspešno kosali z najboljšimi evropskimi tekmovalci. Tekmovanje nam je prineslo veliko izkušenj, novih spoznanj in nekaj nepozabnih trenutkov. Čestitke Blažu za pogumen debi na EP. Kot vedno je imela vlogo tudi sreča – včasih se nam je nasmehnila, drugič obrnila hrbet. A kot pravimo: boča je okrogla – in prav zato so takšna tekmovanja nepredvidljiva in posebna. Ponosni smo na prikazano igro, hvaležni za podporo in že z optimizmom zremo proti novim izzivom!« je nastop svojih varovancev ocenila selektorica Maja Bobnar.

Umrli je Davor Komar, veliki prijatelj slovenske boccie

Slovenska in hrvaška boccia žaluje. V 55. letu starosti je umrl Davor Komar, dolgoletni hrvaški reprezentant in eden največjih podpornikov slovenskih športnikov v tem športu.

Komar je bil vrsto let trening partner slovenske reprezentance, ob tem pa tudi velik prijatelj in zvest spremljevalec naših športnikov. Na igrišču tekme, zunaj njega pa iskren človek, vedno pripravljen pomagati, spodbujati in deliti svoj nasmeh.

Poznan je bil po svoji borbenosti, dobroti in pozitivnem duhu, ki je zaznamoval tako njegove športne dosežke kot tudi osebne odnose. V slovenski boccii bo za vedno ostal zapisan kot nekdo, ki je pustil veliko več kot rezultate – pustil je sled prijateljstva, srčnosti in povezanosti.

Slovo od Davorja pomeni veliko izgubo za športno skupnost, a njegov zgled bo ostal.

Počivaj v miru, Davor.

Tudi Nataša ohranja stik z evropskim vrhom.

Slovenska odprava se je izkazala.

***Z Lidlom Slovenija smo na URI Soča organizirali
odmeven Parafest Postani športnik.***

(foto: Marko Pigac)

Mednarodna aktivnost Slovenskega paralimpijskega komiteja

Piše: Drago Perko

(foto: IPC)

Slovenski predstavniki na ključnih zasedanjih v Seulu in Londonu – ponovno izvoljen Andrew Parsons, odprava suspenza Rusije in Belorusije ter nov mandat Raymona Blondela.

Med 24. in 27. septembrom 2025 je v Seulu potekala 22. generalna skupščina in konferenca Mednarodnega paralimpijskega komiteja, ki jo je gostil Korejski paralimpijski komite. Prvi in drugi dan je potekala konferenca, namenjena predstavitvam poročil IPC in primerov dobrih praks držav članic. Dogodek je bil tudi priložnost za strokovno razpravo in mreženje v času, ko paralimpijski šport doživlja pospešen razvoj. Poseben trenutek je bila podelitev nagrade Paralympic Order, najvišjega priznanja v gibanju, ki so ga prejeli Tim Reddish CBE, profesorica Anne Hart in Duane Kale za izjemen prispevek k razvoju paralimpizma.

Nov mandat za dosedanjega predsednika

Sledila je generalna skupščina. Andrew Parsons je bil v Seulu ponovno izvoljen za predsednika Mednarodnega paralimpijskega komiteja (IPC). Delegati so mu na volilni skupščini namenili 109 od 177 veljavnih glasov, njegov nasprotnik Dong Hyun Bae iz Južne Koreje pa je prejel 68 glasov. Za Parsonsa je to tretji in hkrati zadnji štiriletni mandat. Ob njem sta bila imenovana Leila Marques Mota za prvo podpredsednico in John Petersson za drugega podpredsednika IPC. »Zelo sem vesel, saj to kaže na zaupanje članov IPC v smer, v katero peljemo paralimpijsko gibanje. Veliko mi pomeni, da lahko dokončam projekte, ki sem jih začel leta 2017, hkrati pa odprem nova poglavja in priložnosti v svojem zadnjem mandatu. Čutim mešanico veselja, sreče in ponosa ter se iz srca zahvaljujem za zaupanje.

Zelo se veselim prihodnjih štirih let,« je ob izvolitvi dejal Parsons. Slovenske barve je v Seulu zastopal Damijan Lazar, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja.

Vrnitev Rusije in Belorusije

Poleg volitev je v Seulu najbolj odmevala razprava o statusu ruskega in beloruskega nacionalnega paralimpijskega komiteja.

“Oba sta bila od leta 2023 delno suspendirana, članice pa so morale odločiti, ali suspenz potrditi, zaostri ali odpraviti. Glasovanje je prineslo jasen rezultat: delni suspenz je bil odpravljen, oba komiteja pa sta ponovno pridobila polne pravice in privilegije članstva v IPC. Za popoln suspenz Rusije je glasovalo 111 članic, 55 jih je bilo proti, za nadaljevanje delnega suspenza pa 91 proti 77.”

Podobno je bilo pri Belorusiji: 119 proti 48 pri glasovanju o popolnem suspenzu in 103 proti 63 pri vprašanju delnega suspenza. Odločitev v Seulu

pomeni, da se Rusija in Belorusija po dveh letih vračata v paralimpijsko gibanje kot polnopravni članici, kar bo imelo velik vpliv na prihodnje športne dogodke in delovanje IPC.

V Londonu

Generalna skupščina Evropskega paralimpijskega komiteja (EPC) 2025 je sledila konferenci, ki je v Londonu potekala v petek, 29. avgusta. Delegati so se osredotočili na izmenjavo spoznanj in dobrih praks o družbenem vplivu parašporta ter razpravljali o vlogi, ki jo lahko EPC prevzame

Andrew Parsons ostaja predsednik Mednarodnega paralimpijskega komiteja.

v imenu svojih članic. Posebna pozornost je bila namenjena nacionalnim in regionalnim dejavnostim, povezanim z razvojem strateškega načrta EPC za obdobje 2025–2033. V soboto, 30. avgusta, je v Londonu potekala generalna skupščina, na kateri je članstvo izvolilo nov izvršni odbor za mandatno obdobje 2025–2029. Sedanji predsednik EPC, Nizozemec Raymon Blondel, je kandidiral brez protikandidata in bil ponovno soglasno izvoljen za svoj drugi štiriletni mandat. V imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja se je zasedanja udeležil Gregor Dolinar.

Pomlajena ženska odbojkarska vrsta je po nesrečnem porazu v polfinalu na EP ostala brez kolajne.

(foto: ParaVolley Europe)

Triglav tek privabil več kot 2. 000 obiskovalcev

Več kot 2.000 tekačev in navijačev 13. Triglav teka je v soboto, 13. septembra 2025, prispevalo k nepozabnemu športno-družabnemu dogodku na Brdu pri Kranju. Tekachi vseh generacij so se v osrčju narave in družbi vrhunskih športnikov pomerili v petih tekaških izzivih. A Triglav tek je več kot merjenje moči in tekmovalstvo. V skrbi za ranljive skupine je bila že drugo leto zapored pripravljena vključevalna trasa za osebe z različnimi preizkušnjami v boleznih, udeleženci dogodka pa so tudi letos tekli za dober namen.

Tekači vseh starosti in stopenj pripravljenosti so se na Brdu pri Kranju preizkusili na tradicionalnih trasah - polmaratonu, teku na 10 in 5 km, družinskem teku in otroškem teku Kuža Pazi. Skupaj so pretekli več kot 11.000 kilometrov. Triglav tek je letos drugič ponudil tudi **vključevalno traso** v dolžini 1400 m, ki so jo gibalno ovirane osebe oz. osebe z različnimi preizkušnjami v bolezni premagale brez merjenja časa. Tudi letos so bili prisotni otroci iz Inštituta Zlata pentljica.

Dobrodelni in vključevalni
Čeprav se ga vsako leto udeležijo tudi izjemni tekači z zavidljivimi rezultati, Triglav tek presega te dimenzije. Ni le preizkus lastne vzdržljivosti in merjenje moči z drugimi. Je dogodek, ki združuje strast do športa in narave ter vse generacije in skupine spodbuja k zdravemu načinu življenja. V skrbi za najranjlivejše v naši družbi je Triglav tek tradicionalno dobrodelen in vključevalen.

Skupina Triglav na dogodku že vrsto let predaja donacije zdravstvenim

ustanovam. Tudi letos so tekači s svojo udeležbo podprli Društvo za izboljšanje pogojev za rojstva zdravih otrok **Slojenčki**, ki bo donacijo v višini 10.000 evrov namenilo porodničnicam v Kranju, Slovenj Gradcu in Celju, in sicer za nakup **bilirubin metrov**.

V družbi vrhunskih športnikov
Dogodek že vsa leta podpirajo tudi številni slovenski vrhunski športniki – ambasadorji Triglav teka. Letos so tekli ali za tekače navijali Jakov Fak, Cene Prevc, Žan Košir, Rok Marguč in Špela Perše, Nika Vodan, Leja Glojnarič, Viktorija Horvat, Gašper Brecl, Ema Volavšek, Miha Dovžan, Toni Vidmar, Matic Repnik.

Gluhi atletinji Leja Glojnarič in Viktorija Horvat pravita, da je Triglav tek med tekaškimi dogodki nekaj posebnega.

»Združuje šport, dobrodelnost in druženje. Tečeš zase, pa tudi za dober

namen, kar da celemu dogodku posebno energijo. Poleg tega je okolje idilično – tek v naravi ob krasnih razgledih daje čisto posebno vzdušje. Triglav tek je vključevalen, na trasah lahko sodelujejo tekači različnih pripravljenosti in generacij, vsak na svoj način doživi veselje teka,« je navedla **Leja Glojnarič**, ki se je Triglav teka prvič udeležila.

Viktorija Horvat je bila na dogodku drugič in kot je zaupala, je na 10km trasi dosegla osebni rekord. Tudi njo na Triglav teku navdušujejo predvsem čudovita narava, sproščeno vzdušje, občutek povezanosti med tekači in dobrodelnost. »Zelo me veseli, da so trase prilagojene različnim stopnjam pripravljenosti in starosti, saj to daje dogodku posebno toplino in občutek, da je prostor res za vsakega,« je povedala.

Med rednimi udeleženci Triglav teka je bil vrsto let tudi slepi tekač **Robi Kogovšek**, ki pa se letos zaradi priprav

na svetovno prvenstvo v Indiji teka na Brdu pri Kranju ni mogel udeležiti.

»Na Triglav teku sem enakopraven in se čutim sprejetega« **Robi Kogovšek**

Kogovšku je zanimivo doživetje na Triglav teku, ki se ga udeležijo tudi vrhunski športniki. In kaj mu pomeni, da lahko kot slepi tekač sodeluje na množičnih tekaških prireditvah, kot je Triglav tek? »Pomeni mi, da nisem nič manj vreden kot videči tekači – da sem enakopraven in se čutim sprejetega. Verjamem, da z udeležbo na Triglav teku lahko postanem še marsikomu navdih ali pa motivacija, da kljub oviram lahko zmoremo, ne glede na to, kako se počutimo, kaj nas ovira. Če sta želja in cilj, je mogoče z vztrajnostjo in trdim delom vse doseči,« je prepričan Kogovšek.

Letošnji Triglav tek so popestrili glasbeni ritmi skupine Bečo & Company in spretnosti Plesne skupine ŠDK Leaders, obiskovalci pa so se lahko udeležili tudi zanimivih in poučnih aktivnosti. Skupaj so ustvarili nepozaben 13. Triglav tek.

Leja in Viktorija sta se z veseljem udeležili Triglav teka.
Foto: Sportida.

Triglav tek je letos drugič ponudil tudi vključevalno traso v dolžini 1400 m.
Foto: Sportida.

Dogodek že vsa leta podpirajo tudi številni slovenski vrhunski športniki – ambasadorji Triglav teka.
Foto: Sportida.

Navijamo za naše

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Slovenska ekipa se intenzivno pripravlja na jubilejno 25. poletno olimpijado gluhih, na kateri bodo naši parašportniki nastopili v različnih disciplinah. Med tekmovalci so izkušeni športniki, kot so Leja Glojnarč, Tadej Enci, Marino Kegl in Iris Breganski, ter mladi talenti, ki jih čaka prva olimpijada – Isabela Mord, Viktorija Horvat in Alessandro Ambrožič.

Do začetka tekmovanja nas loči še slab mesec! Med 15. in 26. novembrom bomo z navdušenjem spremljali in stiskali pesti za naše parašportnice in parašportnike, ki bodo zastopali Slovenijo na enem največjih športnih dogodkov gluhih na svetu.

Letošnje tekmovanje bo gostil Tokio, kjer se bodo zbrali športniki iz vsega sveta. Prva olimpijada gluhih je bila organizirana že davnega leta 1924, Slovenija pa se bo letos predstavila s sedemčlansko reprezentanco.

Leja Glojnarč (letnik 2002, prihaja iz Brežic) trenira že od svojega 9. leta, danes pod vodstvom očeta Iztoka Glojnarča. V karieri se ponaša s postavljenim svetovnim rekordom za gluhe v mnogoboju (5086 točk), zlati kolajni pa je osvojila na zadnji poletni olimpijadi gluhih – najboljša je bila v mnogoboju ter skoku v višino. »Moja pričakovanja niso visoka, saj sem imela operacijo desnega gležnja, treniram komaj mesec dni. Zato bom vesela, če pridem v finale. Moja glavna disciplina pa bo mnogoboj, upam, da bom predvsem uživala v tekmovanju in da ostanem cela in zdrava,« pove Leja.

Marino Kegl (1995, Murska Sobota), ki ga že ves čas vodi oče Darko Kegl, igra tenis že 22 let. Med

največje uspehe šteje 2. mesto na Australian Openu, 3. mesto na svetovnem prvenstvu in 3. mesto na evropskem prvenstvu. Na olimpijadi gluhih bo tekmoval četrtič, dvakrat je bil posamično četrti. »Tako kot na vsakem tekmovanju pričakujem, da bom igral svoj najboljši tenis,« je jasen v svoji napovedi.

Viktorija Horvat (2001, Lucija), ki jo trenira Roman Kejžar, je v maratonu nova moč slovenske reprezentance. Med najlepše dosežke uvršča maraton v Linzu (3:16:42), osebni rekord na 10 km (42:49) in polmaraton (1:46:04). »Ker bo to moj prvi nastop na olimpijadi gluhih, si želim predvsem nabirati izkušnje in začutiti posebno vzdušje tega velikega tekmovanja. Moj cilj je pokazati najboljši tek in zgraditi samozavest za prihodnje nastope. Najprej

Iris Breganski in Leja Glojnarč sta blesteli na zadnji poletni olimpijadi gluhih v Braziliji.

pa si želim maraton preteči brez aparata ter izboljšati osebni rekord,« pove pred debijem na veliki sceni.

17-letna atletinja Isabela Morde (2008, Podpeč) trenira pod okriljem Bojane Muhič Vojska. Ponosna je na 5. mesto v teku na 100 metrov na svetovnem mladinskem prvenstvu gluhih v Tajpeju (100 m), osebni rekord v metu diska (31,96 m) ter na državni klubski rekord v štafeti. »Prvič bom tekmovala na olimpijadi gluhih, zato si želim predvsem nabirati dragocene izkušnje in uživati v vsakem trenutku. Moja želja je uvrstitev v polfinale teka na 100 in 200 metrov ter v finale meta diska. Obenem si želim, da bi v vseh disciplinah presegla svoje dosedanje osebne rekorde in jih še izboljšala — ter s tem razveselila sebe in slovenske navijače,« napove Isabela Mord.

Iris Breganski (2001, Ljubljana), ki jo od začetka vodi mama Mojca Breganski, je začela s skokom v višino, pozneje pa se vključila tudi v mnogoboj. Na olimpijadi gluhih je že osvojila 3. mesto v skoku v višino, 3. mesto v mnogoboju ter 4. mesto v skoku v daljavo. Pričakujemo, da bo Iris na Japonskem na olimpijadi gluhih segla po visokih uvrstitvah in potrdila svojo vsestranskost.

Komaj 15-letni Alessandro Ambrožič (2010, Ribnica) je v bazenu že pustil globoko sled. Njegovi največji dosežki so državni naslov v hrbtnem slogu med slišječimi, izpolnjena norma za svetovno

Tadej Enci s pričakovanji na Japonsko.

prvenstvo gluhih pri dvanajstih letih ter več zmag v paraplavanju in na tekmah slišječih. »To je moj prvi nastop na olimpijadi gluhih, hkrati pa moj prvi nastop z gluhiimi plavalci. Do zdaj sem tekmoval samo s slišječimi in na paraplavalnih tekmovanjih. Plavanje je moja strast. V vodi se umirim, počutim se močnega in uspešnega. Rad imam različne športe in sem vedno aktiven. Zame šport ni samo gibanje – prinaša mi veselje in sprostitve. Nekaj časa sem se uspešno ukvarjal tudi s streljanjem. Moj cilj je v Tokiu odplavati osebne rekorde in se uvrstiti vsaj v en finale. Poleg tekmovanja se veselim novih izkušenj in prijateljstev,« zaključuje Alessandro, ki trenira pod taktirko trenerja Naceta Majcna.

Slovenski adut v Tokiu bo tudi atlet Tadej Enci (1994, prihaja iz Velenja). Pod taktirko trenerja Gregorja Doberška trenira že 20 let. V svoji karieri je upravičeno ponosen na naslov evropskega prvaka gluhih v dvorani, ostale številne medalje iz evropskih prvenstev gluhih ter medalje iz državnih prvenstev slišječih. Dosedaj je tekmoval na dveh olimpijadah – dvakrat je bil polfinalist na 400 metrov.

»Na olimpijadi gluhih si želim pokazati vse, za kar sem trdo delal v zadnjih letih. S trenerjem pričakujem, da bo vrhunec forme prav v Tokiu. Tam si želim odteči osebni rekord in tako po svojih najboljših močeh zastopati slovenske barve,« zaključuje Enci.

Državna prvenstva 2025

Piše: Žiga Kobaševič

(foto: Arhiv Zveze ŠIS - SPK)

Pregled izvedenih državnih prvenstev v posamični in ekipni konkurenci v organizaciji Zveze ŠIS-SPK od sredine marca do konca septembra 2025.

16. BOWLING (TROJICE) – GLUHI

V soboto, 24. maja 2025, je v ljubljanskem Bowling klubu 300 potekalo državno prvenstvo gluhih v bowlingu trojk, ki ga je izvedlo Društvo gluhih in naglušnih Ljubljana v sodelovanju s Športno zvezo gluhih Slovenije. Na prvenstvu je sodelovalo pet moških ekip iz štirih društev iz vse Slovenije.

Rezultati:

1. mesto: DGN S. Primorske (Tomi Strel, Vladan Vukajlovič, Aleš Škof),
2. mesto: AURIS Kranj A (Anton Mohorič, Franci Šušteršič, Boris Nadižar),
3. mesto: DGN Ljubljana (Janez Slatinšek, Jan Orešnik, Klemen Žnidar).

17. ODBOJKA SEDE

V soboto, 31. maja 2025, je v Večnamenski športni dvorani Balon v Novi Gorici potekalo državno prvenstvo v odbojki sede, izvedba je bila v rokah OK Gorica. Tekmovalo je 5 ekip, ki so se pomerile po sistemu »vsak z vsakim«. Največ znanja in spretnosti so pokazali člani OK Šoštanj Topolšica in se veselili naslova državnih prvakov, srebro so osvojili člani OK SIP Šempeter, bron pa je pripadel domači ekipi OK Gorica.

Rezultati:

1. mesto: OK Šoštanj Topolšica (Rok Menih, Staš Osrečki, Marko Pokleka,

Simon Turk, Klara Vrabič, Dean Šrot, Andraž Vrabič, Tadej Boženk, Sašo Korun, Sebastjan Osrečki, Primož Petek).
2. mesto: Odbojkarški klub Sip Šempeter (Senta Jeler, Barbara Kocmur, Tija Vrhovnik, Vlado Krk, Aljaž Stropnik, Jernej Vrhunc, Primož Tratnik, Zorana Kušljčič).
3. mesto: OK Gorica (Jordan Jakin, Bogomira Jakin, Roman Velikonja, Domen Gruden, Natalija Lenarčič, Dejan Jakin, Daniel Filiputti, Tjaša Vidič, Nejc Pirih, Tomi Strel, Adela Čosič, Janja Bizjak).

18. BALINANJE (EKIPNO)

V soboto, 7. junija 2025, je v Postojni potekalo državno prvenstvo v balinanju v ekipni konkurenci. Sodelovalo je 8 ženskih in 10 moških ekip. Ženske so tekmoval v Zeleni balinarski dvorani, moški pa so s tekmovaljem pričeli na zunanjem balinišču BK Postojna, zaključne boje pa so prav tako odigrali v Zeleni dvorani.

Tekmovanje je odlično izvedlo DI Postojna, udeleženci pa so prikazali veliko balinarskega znanja in spretnosti.

Rezultati:

Ženske:

1. mesto: MDI Sežana (Marjetka Allegra, Doroteja Mahnič, Majda Kariž, Mirka Rebec),
2. mesto: DI Ilirska Bistrica (Elza Pirih, Angela Martinčič, Majda Hrvatin, Alojzija Mavrič),
3. mesto: DI Pivka (Biserka Nadoh, Julka Zalar, Danijela Tomažič, Milka Kovač).

Moški:

1. mesto: DI Postojna 1 (Edin Dedič, Igor Luzar, Adam Dekanj, Samo Klančičar),
2. mesto: MDI Cerknica – Loška dolina – Bloke (Janko Gruden, Rajko Riš, Savo Marković, Viljem Požar),
3. mesto: DI Postojna 2 (Robert Gorjanc, Uroš Žvab, Igor Istenič, Franko Blažič).

19. PARAPLAVANJE

V soboto, 7. junija 2025, je na bazenu v Brestanici potekalo državno prvenstvo v paraplanju. Tekmovanje je potekalo v organizaciji Zveze ŠIS-SPK, izvedba pa je bila v rokah ŠD Plavalček, ki ga vodi Tatjana Lapuh. Tekmovanje je bilo množično obiskano, tekmovalce so paraplavke in paraplavci iz kar dvanajstih različnih organizacij.

Rezultati – ženske:

50 m prsno:

- SB5: 1. mesto: Ajda Brilej (ŠD Plavalček).

- SB8: 1. mesto: Cvetka Šterk (ŠD Plavalček).

SB14:

1. mesto: Sabina Cimperc (PK Velenje),
2. mesto: Anja Golčer (PK Velenje),
3. mesto: Maša Kern (ŠD Riba).

DS:

1. mesto: Zara Hartley (ZŠ Kranj),
2. mesto: Anja Zavrl (ŠD Plavalček).

PMS:

1. mesto: Sabina Gabrovec (ZMSS),
2. mesto: Andreja Gabršek (ZMSS),
3. mesto: Brigita Pavčnik (ZMSS).

100 m prsno:

SB14:

1. mesto: Sabina Cimperc (PK Velenje),
2. mesto: Lana Zver (ŠD Plavalček),
3. mesto: Gabriela Srebreňovski (PK Radovljica).

DS:

1. mesto: Simona Rozman (ZŠ Kranj),
2. mesto: Anja Zavrl (ŠD Plavalček),
3. mesto: Mija Jakovina (ŠD Plavalček).

50 m hrbtno:

- S2: 1. mesto: Tonja Berložnik (PK Velenje).

2. mesto: Max Galičič (*Vidim Cilj*),
3. mesto: Žak Zakšek (*ŠD Plavalček*).

SB13:

1. mesto: David Bizjak (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Urh Palir (*PK Velenje*).

SB14:

1. mesto: Maj Režman (*ŠD Plavalček*),
2. mesto: Neo Girotič (*PK Velenje*),
3. mesto: Luka Šebijan (*Vidim Cilj*).

DS:

1. mesto: Urban Goltnik (*PK Velenje*),
2. mesto: Matija Jošt (*PK Radovljica*),
3. mesto: Lan Martin Hodžič (*Vidim Cilj*).

PMS:

1. mesto: Matic Glinšek (*ZMSS*),
2. mesto: Igor Mohorko (*ZMSS*).

100 m prsno:

SB8:

1. mesto: Tim Bučar (*ŠD Riba*),
2. mesto: Ivan Lesnika (*ŠD Plavalček*),
3. mesto: Vincenc Radež (*ŠD Plavalček*).

SB9: 1. mesto: Žak Zakšek (*ŠD Plavalček*).

SB14:

1. mesto: Peter Dečman (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Kerim Kozarac (*PK Velenje*),
3. mesto: Maj Režman (*ŠD Plavalček*).

DS:

1. mesto: Urban Goltnik (*PK Velenje*),
2. mesto: Matija Jošt (*PK Radovljica*),

3. mesto: Aleksej Malcov (*PK Radovljica*).

50 m hrbtno:

S5: 1. mesto: Eman Cerovec (*ŠD Plavalček*).

S8: 1. mesto: Jordan Jakin (*PARAS*).

S10: 1. mesto: Sergej Žizek (*PK Branik*).

S11: 1. mesto: Duško Djukanović (*PK Radovljica*).

S14:

1. mesto: Vanja Martinović (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Andraž Vrečer (*PK Radovljica*),
3. mesto: Martin Milavec (*PK Velenje*).

DS:

1. mesto: Alen Šošter (*PK Velenje*),
2. mesto: Aleksej Malcov (*PK Radovljica*).

100 m delfin:

S14: 1. mesto: Nej Šumnik (*PK Velenje*).

DS: 1. mesto: Florjan Krevh (*PK Velenje*).

50 m prosto:

S5: 1. mesto: Haris Muratović (*ŠD Riba*).

S7: 1. mesto: Goran Žibert (*ŠD Plavalček*).

S8:

1. mesto: Jordan Jakin (*PARAS*),
2. mesto: Rok Mihelčič (*ŠD Riba*),
3. mesto: Klemen Bratina (*CIRIUS Vipava*).

S9:

1. mesto: Tristan Majcenović (*PK Branik*),
2. mesto: Luka Stanar (*ŠD Riba*),
3. mesto: Jaša Bartelj (*ŠD Riba*).

S10: 1. mesto: Sergej Žizek (*PK Branik*).

S13:

1. mesto: Urh Palir (*PK Velenje*),
2. mesto: David Bizjak (*Vidim Cilj*).

S14:

1. mesto: Peter Dečman (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Benjamin Žbogar (*Vidim Cilj*),
3. mesto: Nace Mencinger (*Sožitje Radovljica*).

DS:

1. mesto: Luka Temnikar (*PK Velenje*),
2. mesto: Lan Martin Hodžič (*Vidim Cilj*),
3. mesto: Gašper Bohinc (*Sožitje Radovljica*).

PMS: 1. mesto: Gregor Erman (*ZMSS*).

100 m prosto:

S5: 1. mesto: Haris Muratović (*ŠD Riba*).

S7: 1. mesto: Goran Žibert (*ŠD Plavalček*).

S9:

1. mesto: Tristan Majcenović (*PK Branik*),
2. mesto: Luka Stanar (*ŠD Riba*).

S14:

1. mesto: Taris Rošič (*PK Radovljica*),
2. mesto: Andrej Bibič (*ŠD Plavalček*).

DS:

1. mesto: Jan Berlot (*PK Radovljica*),
2. mesto: Luka Temnikar (*PK Velenje*),
3. mesto: Jakob Jenko (*ŠD Riba*).

50 m delfin:

S14: 1. mesto: Nej Šumnik (*PK Velenje*),
2. mesto: Taris Rošič (*PK Radovljica*).

DS:

1. mesto: Jan Berlot (*PK Radovljica*),
2. mesto: Florjan Krevh (*PK Velenje*),
3. mesto: Rok Slapšak (*ŠD Plavalček*).

100 m hrbtno:

S11: 1. mesto: Duško Djukanović (*PK Radovljica*).

S14:

1. mesto: Kerim Kozarac (*PK Velenje*),
2. mesto: Amadej Kremžar (*PK Velenje*),
3. mesto: Andraž Vrečer (*PK Radovljica*).

DS: 1. mesto: Alen Šošter (*PK Velenje*).

20. BALINANJE (POSAMIČNO) – GLUHI

V soboto, 7. junija 2025, je potekalo državno prvenstvo v balinanju za gluhe v konkurenci posameznikov. Tekmovanje je izvedlo Društvo gluhih in naglušnih severne Primorske, v sodelovanju s Športno zvezo gluhih Slovenije. Sodelovalo je 22 balinarjev in 13 balinark, ki so tekmovali na pokritem štiristeznem balinišču v Renčah.

Rezultati – ženske:

1. mesto: Polona Kopina (*AURIS Kranj*),
2. mesto: Milena Roblek (*AURIS Kranj*),
3. mesto: Aleksandra Prelaz (*DGN južne Primorske*).

Rezultati – moški:

1. mesto: Mirko Reichard (*AURIS Kranj*),
2. mesto: Milan Kralj (*DGN Ljubljana*),
3. mesto: Stjepan Vincek (*DGN južne Primorske*).

Junior single women – 2:

1. mesto: Nika Bratuš (PK Zebra),
2. mesto: Brina Rogelj (PK Zebra),
3. mesto: Neža Žaže (PK Zebra).

Single women – 2:

1. mesto: Lara Nedeljković (PK Zebra),
2. mesto: Nika Bratuš (PK Zebra),
3. mesto: Brina Rogelj (PK Zebra).

23. ORIENTACIJSKI TEK – GLUHI

V soboto, 21. junija 2025, je v okolici Podvina pri Polzeli potekalo državno prvenstvo v orientacijskem teku za gluhe. Tekmovanje je izvedlo Društvo oseb z okvaro sluha celjske regije v sodelovanju s Športno zvezo gluhih Slovenije. Sodelovalo je 18 udeležencev, ki so bili v tekmovalne kategorije razvrščeni glede na spol in starost.

21. RIBOLOV – GLUHI

V soboto, 14. junija 2025, je na jezeru v Petišovcih pri Murski Soboti potekalo državno prvenstvo v ribolovu za gluhe. V sodelovanju s Športno zvezo gluhih Slovenije je tekmovalje izvedlo Društvo gluhih in naglušnih Pomurja – Murska Sobota. Sodelovalo je 27 ribičev in 6 ekip lokalnih društev gluhih in naglušnih iz celotne Slovenije.

Rezultati – posamično:

1. mesto: Ervin Kodrun (DGN Koroške),
2. mesto: Edin Buljubašić (MDGN Velenje),
3. mesto: Ciril Rednak (MDGN Velenje).

Rezultati – ekipno:

1. mesto: DGN Podravja (Marjan Knez, Franci Korošec, Marjan Bratkovič),
2. mesto: MDGN Velenje (Franc Kos, Ljubomir Gotovnik, Viktor Hribar),
3. mesto: DGN Pomurja (Marjan Vnuk, Albin Šmidlehner, Stanko Žižek).

22. PLESOV (KOMBINACIJA 10

V nedeljo, 15. junija 2025, je v Račah potekalo državno prvenstvo v plesu, v kombinaciji desetih plesov. Tekmovanje je potekalo integrirano, zato so na njem nastopili tudi naši paraplesalci.

Rezultati:

Freestyle power wheelchair:

1. mesto: Nastija Fijolič (PK Zebra),
2. mesto: Amir Alibabič (PK Zebra),
3. mesto: Ines Golobič (PK Zebra).

Single freestyle women – 2:

1. mesto: Nika Bratuš (PK Zebra),
2. mesto: Brina Rogelj (PK Zebra),
3. mesto: Neža Žaže (PK Zebra).

Power wheelchair:

1. mesto: Nastija Fijolič (PK Zebra),
2. mesto: Amir Alibabič (PK Zebra),
3. mesto: Ines Golobič (PK Zebra).

Rezultati – ženske:

36–49 let:

1. mesto: Sabina Radovanovič (DOOS celjske regije),
2. mesto: Petra Šiler (DOZIS Novo mesto).

50–64 let:

1. mesto: Maja Šušteršič (AURIS Kranj),
2. mesto: Alenka Dobnikar (AURIS Kranj).

Rezultati – moški:

16–49 let:

1. mesto: Klemen Žnidar (DGN Ljubljana),
2. mesto: Matej Prinčič (DGN S. Primorske),
3. mesto: Vladan Vukajlovič (DGN S. Primorske).

+50 let:

1. mesto: Zvonko Polak (AURIS Kranj),
2. mesto: Marko Dragoš (AURIS Kranj),
3. mesto: Robert Rogel (DOOS celjske regije).

24. PARAKOLESARSTVO (KRONOMETER)

V petek, 27. junija 2025, je v Celju potekalo državno prvenstvo v parakolesarstvu v disciplini kronometer. Tekmovanje je potekalo integrirano

Kategorija C – 3: 1. mesto: Jurij Furlanič (Zveza ŠIS-SPK).

Kategorija H – 3: 1. mesto: Anej Doplihar (Zveza ŠIS-SPK).

25. BALINANJE (DVOJICE) – GLUHI

V soboto, 28. junija 2025, je na pokritem štiristeznem balinišču Balinček v Rogaški Slatini potekalo državno prvenstvo v balinanju dvojic za gluhe. V sodelovanju s Športno zvezo gluhih je tekmovalje izvedlo MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče. Na tekmovalju se je pomerilo 11 dvojic iz 7 lokalnih društev.

Rezultati:

1. mesto: DGN J. Primorske B (Matjaž Grižon – Andrea Kramar),
2. mesto: DGN J. Primorske A (Boris Škoda – Stjepan Vincek),
3. mesto: AURIS Kranj B (Anton Mohorč – Andrej Filipič).

v okviru državnega prvenstva v kolesarstvu. S traso, ki je bila dolga dobrih 7 kilometrov, so se pomerili 1 ročni kolesar, 2 tekmovalca s prilagojenim kolesom in 1 tandem.

Rezultati:

Kategorija B (tandem): 1. mesto: Janez Cankar – Aleš Suhadolnik (Zveza ŠIS-SPK).

Kategorija C – 2: 1. mesto: Sebastjan Osrečki (Zveza ŠIS-SPK).

V soboto, 26. julija 2025, je Čatež gostil državno prvenstvo v tarčnem paralokostrelstvu. Tekmovanje je zaključilo 6 parašportnikov, ki so tekmovali z ukrivljenim ali sestavljenim lokom. Za izvedbo tekmovanja je poskrbela Lokostrelska zveza Slovenije.

Rezultati:

Ukrivljeni lok:

1. mesto: Dejan Fabčič (LK Budanje),
2. mesto: Sanjin Pernić (Društvo Šentlok),
3. mesto: Vall Zemljak (LK Kamnik).

Sestavljeni lok:

1. mesto: Henrik Plank (Društvo Šentlok),
2. mesto: Domen Novljak (LK Apolon).

28. ODBOJKA NA MIVKI – GLUHI

V soboto, 30. avgusta 2025, je v Kostanjevici na Krki potekalo državno prvenstvo v odbojki na mivki za gluhe. Po lanski odpovedi tekmovanja zaradi premalo prijav je bilo letos vzdušje povsem drugačno, zbralo se je kar 15 dvojic. Tekmovanje je bilo izvedeno v sodelovanju Športne zveze gluhih Slovenije ter Društva gluhih in naglušnih Posavja Krško.

Rezultati – ženske:

1. mesto: DOZIS Novo mesto (Saša Štor in Jelena Bolšedonova),
2. mesto: DGN S. Primorske (Tina Strel in Ana Rutar),
3. mesto: DGN Koroške (Valerija Škof in Dijana Škof).

Rezultati – moški:

1. mesto: DGN S. Primorske (Tomi Strel in Uroš Prinčič),

26. RIBOLOV

V soboto, 5. julija 2025, je na Rožnem (reka Sava) in na ribniku Brestanica potekalo državno prvenstvo v lovu rib s plovcem, ki ga je za Zvezo ŠIS-SPK izvedlo RD Brestanica – Krško. Tekmovanje je potekalo v ženski in moški konkurenci, v stoječi in sedeči kategoriji. Skupaj je sodelovalo 36 tekmovalk in tekmovalcev. Naslove državnih prvakov so osvojili: Marjeta Lorber (MDI Gornja Radgona/ženske – stoje), Rudolf Centrih (DP Celje/moški – sede) in Pavel Sešel (MDI Šaleške doline Velenje/moški – stoje).

Rezultati – ženske:

Stoje:

1. mesto: Marjeta Lorber (MDI Gornja Radgona),
2. mesto: Marjeta Studenčnik (DI Mežiške doline).

Rezultati – moški:

Sede:

1. mesto: Rudolf Centrih (DP Celje),
2. mesto: Venčeslav Bezjak (DP Murska Sobota),
3. mesto: Gašper Peček (DP Novo mesto).

Stoje:

1. mesto: Pavel Sešel (MDI Šaleške doline),
2. mesto: Andrejas Kardinar (MDI Gornja Radgona),
3. mesto: Ernest Kotar (DI Zagorje).

27. PARALOKOSTRELSTVO

2. mesto: DGN J. Primorske (Aleš Škof in Nel Delošto),
3. mesto: MDG Ljubljana (Miha Jakofčič in Robert Debevec).

Rezultati – mešani pari:

1. mesto: DOZIS Novo mesto (Saša Štor in Aleš Škof),
2. mesto: DGN S. Primorske A (Tina Strel in Tomi Strel),
3. mesto: DGN J. Primorske (Aleksandra Prelaz in Nel Delošto).

29. PARAATLETIKA

V soboto, 6. septembra 2025, je v Murski Soboti potekalo državno prvenstvo v paraatletiki. Tekmovanje je potekalo v sklopu 56. mednarodnega tekmovanja – Hrovatinov memorial. Izvajalec tekmovanja z bogato tradicijo je bila Zveza paraplegikov Slovenije v sodelovanju z Društvom paraplegikov Prekmurja in Prlekije.

Rezultati – ženske:

Troboj – meti:

Skupina F51:

1. mesto: Petra Mežnar (DP Ljubljana),
2. mesto: Mirjan Kanalec (DP Ljubljana).

Skupina F52 in F53:

1. mesto: Marta Janežič (DP Murska Sobota),
2. mesto: Vesna Novak (DP Celje),
3. mesto: Namka Paratušič (DP Ljubljana).

Skupina F54:

1. mesto: Damjana Marijon (DP Celje),

2. mesto: Tamara Tarman (DP Kranj),
3. mesto: Tamara Mahorič (DP Maribor).

Skupina F55, F56 in F57:

1. mesto: Metoda Žnidarec (DP Celje),
2. mesto: Marija Kozjak (DP Maribor).

Troboj – voznje:

Skupina T51–T54 (standardni vozički):

1. mesto: Tamara Mahorič (DP Maribor).

100 metrov:

Skupina T51–T54:

1. mesto: Tamara Tarman (DP Kranj),
2. mesto: Tamara Mahorič (DP Maribor),
3. mesto: Metoda Žnidarec (DP Celje).

Rezultati – moški:

Troboj – meti:

Skupina F51:

1. mesto: Duško Supić (DP Celje),
2. mesto: Rok Bratovž (DP Ljubljana),

3. mesto: Jože Gril (DP Slovenj Gradec).

Skupina F52 in F53:

1. mesto: Henrik Plank (DP Celje),
2. mesto: Aleš Povše (DP Celje),
3. mesto: Matej Vukovič (DP Kranj).

Skupina F54:

1. mesto: Janez Hudej (DP Celje),
2. mesto: Sanjin Pernić (DP Celje),
3. mesto: Sandi Rebernik (DP Slovenj Gradec).

Skupina F55, F56 in F57:

1. mesto: Nejc Stakne (DP Celje),
2. mesto: Gregor Gračner (DP Ljubljana),
3. mesto: Marko Doberšek (DP Celje).

Skupina veterani:

1. mesto: Radosav Matič (DP Celje),
2. mesto: Ernest Pucko (DP Murska Sobota),
3. mesto: Branimir Črv (DP Nova Gorica).

Troboj vožnje:

Skupina T51-T54 (standardni vozički):

1. mesto: Andrej Gorza (DP Murska Sobota),
2. mesto: Sanjin Pernić (DP Celje),
3. mesto: Žiga Vinetič (DP Novo mesto).

Skupina T51-T54 (formule):

1. mesto: Gašper Glušič (DP Celje),
2. mesto: Janez Hudej (DP Celje),
3. mesto: Aleš Povše (DP Celje).

100 metrov:

Skupina T51-T54:

1. mesto: Gregor Gračner (DP Ljubljana),
2. mesto: Andrej Gorza (DP Murska Sobota),
3. mesto: Kristijan Peljhan (DP Nova Gorica).

800 metrov:

Skupina T51-T54:

1. mesto: Gašper Glušič (DP Celje),
2. mesto: Aleš Povše (DP Celje),
3. mesto: Janez Hudej (DP Celje).

30. BALINANJE (EKIPNO) – GLUHI

V soboto, 6. septembra 2025, je v Škofji Loki potekalo ekipno državno prvenstvo v balinanju za gluhe. Tekmovanje je bilo izvedeno v sodelovanju med Športno zvezo Gluhih Slovenije in društvom AURIS Kranj. Sodelovalo je 7 moških in 4 ženske ekipe.

Rezultati – ženske:

1. mesto: DGN Ljubljana (Antonija Brumen, Marica Slaviček),
2. mesto: AURIS Kranj (Polona Kopina,

Milena Roblek, Maja Šušteršič),
3. mesto: DOOS celjske regije (Andreja Ukmar, Iva Pajtler, Ljudmila Veber).

Rezultati – moški:

1. mesto: AURIS Kranj (Rok Knez, Andrej Filipič, Mirko Reichard, Franjo Jelenc, Ivan Vačovnik),
2. mesto: DGN Ljubljana (Igor Časar, Milan Kralj, Tine Golob, Anton Klepec),
3. mesto: DGN Pomurja Murska Sobota (Nevenko Šemovčan, Albin Šmidlehner, Ignac Jakopina, Štefan Bec).

31. TENIS

V soboto, 20. septembra 2025, je v teniški dvorani TK Kranj potekalo državno prvenstvo v tenisu. Organizator in izvajalec tekmovanja je bila Zveza ŠIS-SPK. Na tekmovanju je igralo 6 tekmovalcev na vozičkih, ki so igrali v 2 skupinah. V

konkurenci stoječih pa sta sodelovala 2 igralca, ki sta tekmovala med seboj.

Rezultati – sedeči (T1-T2):

1. mesto: Zdravko Eržen (DP Kranj),
2. mesto: Sašo Rink (DP Ljubljana),
3. mesto: Gašper Črnilec (DP Kranj).

Rezultati – stoječi (T3):

1. mesto: Mitja Miklavc (ŠD Parago),
2. mesto: Jordan Jakin (PARAS).

S sodelovanjem v loterijskih igrah ste v letu 2024 pomagali podpreti

81 humanitarnih in 32 invalidskih organizacij. HVALA.

loterija.si

Blesteli na svetovnem prvenstvu

Piše: Drago Perko

(foto: Jan Virt)

Tri medalje – srebrna Mance Smrekar ter bronasti odličji Tanje Glušič in Mateja Arha. Izjemni nastopi so znova potrdili, da Slovenija sodi v vrh svetovnega paraplezanja.

V Seulu, glavnem mestu Južne Koreje, je potekalo svetovno prvenstvo v športnem paraplezanju, kjer so slovenski predstavniki znova dokazali, da sodijo v svetovni vrh. Domov se vračajo s tremi medaljami – srebrno in dvema bronastima. V kategoriji B1 je Tanja Glušič skupaj z vodnikom Mitjem Projetom osvojila tretje mesto, Matej Arh je bil bronast v kategoriji AL1, Manca Smrekar pa je v kategoriji AU3 stopila na drugo stopničko zmagovalnega odra.

Smrekarjeva, ki tekmuje v kategoriji za plezalce z omejitvami na rokah, je v kvalifikacijah z višinama 32 in 30+ napovedala dobro formo, v finalu pa se je z višino 28 uvrstila na drugo mesto in osvojila

srebrno medaljo. Pred njo je bila le Nemka Rosalie Schaupt z višino 40, tretja pa Francozinja Oriane Ilpido z višino 22+.

Odličen nastop je pokazala tudi Tanja Glušič, ki v kategoriji za tekmovalke z najvišjo stopnjo okvare vida nastopa ob pomoči usmerjevalca. S smerema 24+ in 32+ je napredovala v finale, kjer je s 24+ osvojila tretje mesto. Svetovna prvakinja je postala Japonka Hiromi Aoki z višino 39+, druga pa je bila Italijanka Nadia Bredice s 37. Glušičeva je po tekmi dejala: »Z nastopom sva zadovoljna in uspelo nama je doseči, kar sva si zadala. Cilj je bila uvrstitev v finale in medalja. Smer je bila zahtevna in v celoti v previsu, za katerega se letos

nisva dovolj pripravila, da bi lahko posegla po vrhu. Našla sva pomanjkljivosti v svojem plezanju in se bova v prihodnje potrudila, da jih odpraviva. Na splošno sva zadovoljna z rezultatom, malo manj pa z organizacijo tekmovanja.«

V najštevilčnejši kategoriji AL1, v kateri tekmujejo plezalci z najvišjo stopnjo oviranosti v spodnjih okončinah, se je izkazal Matej Arh. V kvalifikacijah je dosegel višini 33+ in 42+, v finalu pa je z 42 za las zgrešil drugo mesto. Zmagal je Avstrijec Angelino Zeller s 47+, srebro je osvojil njegov rojak Markus Pösendorfer, Arhu pa je pripadlo tretje mesto. »S celotnim prvenstvom sem zadovoljen, s samim plezanjem malenkost bolj v kvalifikacijah kot v finalu. Ne glede na vse pa sem s tem izpolnil svoj cilj. Vem pa, da imam še kar nekaj prostora za napredek, vendar bo za to čas naslednje sezone,« je povedal po tekmi.

Selektor reprezentance Marko Guna je bil z nastopi izjemno zadovoljen in je poudaril pomen napredka slovenskih paraplezalcev: »Matejeva uvrstitev je izvrstna. Letos je predsedal iz kategorije RP2 v AL1, kar je poleg velike konkurenčnosti pomenilo nekoliko drugačen pristop k načinu treniranja. V kratkem času se je uspešno prilagodil in pokazal, da sodi med favorite. Manca je plezala tekoče in učinkovito, kljub številnim izzivom v sezoni je ohranila motivacijo in

zbranost ter suvereno osvojila drugo mesto. Tanja pa je skupaj z Mitjem dokazala, da sta usklajenost in komunikacija ključni za uspeh. Njena pripravljenost je vrhunska, prav tako vzdržljivost, ki je potrebna za plezanje v tej kategoriji.«

Svetovno prvenstvo v Seulu je tako za slovensko ekipo minilo v znamenju novih uspehov, ki potrjujejo vrhunsko delo in odlično pripravljenost paraplezalcev. Tri medalje so ob tem jasen dokaz, da Slovenija tudi na področju paraplezanja ostaja pomembna sila na svetovnem prizorišču.

Matej Arh je tekmoval v najštevilčnejši konkurenci.

Kolajne se je razveselila tudi Manca Smrekar.

V Afriki pisali zgodovino

Piše: Drago Perko

(foto: IWBf)

S tekmo proti Egiptu se je za našo reprezentanco končal nastop na 1. svetovnem prvenstvu v košarki na vozičkih 3 na 3.

Oslabljen Slovenija je tudi to tekmo odigrala herojsko in klonila z rezultatom 9 : 15 ter na koncu zasedla 12. mesto med 14 reprezentancami. Svetovni prvak je Kanada, ki je osvojila zlato tako v moški kot ženski konkurenci.

Slovenija, ekipo je vodil trener Žiga Kobaševič, igrali pa so Milan Slapničar, Robi Bojanec, David Škorjanc in Haris Kuduzović, je v predtekmovalni skupini zbrala po dve zmagi in poraza. Žal pa se je na zadnji tekmi rednega dela proti Avstraliji težje poškodoval Robi Bojanec, ki v nadaljevanju ni mogel več igrati, Slovenija pa ni imela igralca s tako stopnjo poškodbe (klasifikacije),

zato je zadnje tri tekme igrala z igralcem manj. Slovenija je klonila v boju za četrtfinale (5 : 11 proti Avstriji), potem pa izgubila še tekmi v boju za mesta od 9 do 14.

Tekme Slovenije na SP v JAR:

1. 8. Poljska – Slovenija 21 : 10
Slovenija – Južnoafriška republika 6 : 5
Malezija – Slovenija 4 : 13
2. 8. Slovenija – Avstralija 5 : 11
Slovenija – Avstrija 5 : 21
Velika Britanija – Slovenija 14 : 6
3. 8. Egipt – Slovenija 15 : 9

»Za nami je izredno razburljivo prvenstvo. Odprli smo ga proti Poljski, glavnemu favoritu za naslov svetovnega prvaka.

«Odigrali smo solidno tekmo, vendar je bila Poljska boljša. Še isti dan smo tesno premagali domačine, nato pa še Malezijo, protikateri smo prikazali res dobro igro. Drugi dan nas je čakala Avstralija, ki je bila za odtenek boljša od nas. Ker smo v predtekmovalnem delu igrali v zelo zahtevni skupini, smo v izločilni fazi naleteli na papirnato nekoliko lažje nasprotnike. V osmini finala smo se pomerili z Avstrijo. Če bi to tekmo dobili, bi se v četrtfinalu srečali z reprezentanco ZAE, ki se je po pripravljalni tekmi zdela premagljiv nasprotnik – tako kot Avstrija.»

Na žalost smo tik pred izločilnim delom doživeli hud udarec: Robi Bojanec si je po tekmi z Avstralijo zlomil nogo. Posledično smo morali preostale tekme odigrati z eno kaznijo zaradi tehnične napake in razmerjem moči 2 : 3, kar je igranje močno otežilo. Kljub vsemu smo zaradi dobrega izkupička v skupinskem delu prvenstvo zaključili na 12. mestu,« je prvenstvo ocenil selektor Žiga Kobaševič. Za Slovenijo so igrali Milan Slapničar, Robi Bojanec, David Škorjanc in Haris Kuduzović, na prvenstvu je bil z ekipo tudi Simon Gračnar.

Slovenca, ki krojita svetovni vrh

Piše: Drago Perko

(foto: Mitja Gradišnik)

Slovenija je svetovna športna velesila – tudi po zaslugi parašportnikov. Ima svetovnega prvaka v heyballu (posebni igri, podobni biljardu) – Matej Brajkovič je v Brisbanu osvojil zlato medaljo na 2. svetovnem prvenstvu za parašportnike in s tem svojo bogato športno pot kronal z največjo lovoriko.

V epskem slovenskem polfinalu je najprej premagal reprezentančnega kolega Davida Slačka, ki je osvojil bronasto medaljo, nato pa z izidom 5 : 2 še Šveda Henrika Larssona.

»Občutek je božanski. Končno so se vsa leta v biljardnici obrestovala,« ne skriva navdušenja Matej Brajkovič, ki je letos v Avstraliji postal svetovni prvak v heyballu. Uspeh slovenske reprezentance je s

tretjim mestom dopolnil njegov kolega David Slaček: »Ta bronasta medalja mi je v veliko zadovoljstvo.«

Za Matejem je več kot 20 let trdega treninga, David pa trenira deset let – in prav Matejeve igre ter uspehi so ga navdihnili za začetek. Oba sta najboljša slovenska igralca biljarda na vozičkih. »Z naslovom svetovnega prvaka sem izpolnil enega od življenjskih ciljev,« pravi

Brajkovič in doda nepisano pravilo, ki je, kot sam pravi, ključ do uspeha: »Za dobrega igralca so potrebni štirje P-ji – pogum, preciznost, potrpežljivost in pamet. Slej ko prej moraš enega od teh asov potegniti iz rokava.«

Na svetovnem prvenstvu sta se v polfinalu pomerila med seboj. »Ko igrava, sva rivala – spodbujava in ženeva drug drugega. Ko pa ne igrava, sva velika prijatelja,« pravi David. Matej dodaja: »Vrhunsko je, ker sva dva in ker sva skupaj. Drug drugemu sva motivacija. Vsak želi zmagati, parirava si – to pa je odlična osnova za napredek.« Oba sodita v svetovni vrh, a imata različen slog igranja. »Jaz igram bolj napadalno – kar je včasih dobro, včasih pa tudi ne. Pri meni ni prostora za predajo. Matej je bolj taktik – izkušnje naredijo svoje,« pravi David. Matej mu vrne kompliment: »Od Davida sem boljši zaradi izkušenj, on pa je boljši od mene pri začetnem udarcu, t. i. 'breaku'. Dober break je pol igre.« Matej prisega na igro desetke, Davidu je bližje osmica, oba pa blestita v heyballu – kitajski različici biljarda, podobni snookerju, ki se igra z večjimi krogli in manjšimi žepi kot ameriški »pool«. Pogosto jo imenujejo tudi »Chinese 8-ball«. Igra združuje elemente ameriškega 8-ball poola in snookerja, traja največ 100 minut oziroma do pet osvojenih iger.

Oba sta se parašportu zapisala po nesrečah, v katerih sta si v mladih letih poškodovala hrbtenico. »Košarka mi je dala psihofizično moč, da sem se izkopal iz stanja, ko sem po nesreči pristal na vozičku,« pravi David o tem, kako je v parašportu našel samozavest in potrditev. »Šport mi je dal ogromno. Ko sem se leta 1999 ponesrečil, sem iskal samega sebe. Pri biljardu sem našel to potrditev, poleg tega pa v vseh teh letih srečal veliko ljudi in prepotoval svet,« dodaja Matej.

Oba poudarjata, da še nista rekla zadnje besede – šport imata rada, lakota po medaljah pa je še vedno velika. O njunih uspehih bomo še pisali.

Slovenska reprezentanca šestnajsta na IBCA šahovski olimpijadi

Piše: Leon Mazi

(foto: L.M.)

s 3 : 1, proti Črni gori izgubila z 1 : 3, proti Severni Makedoniji remizirala z 2 : 2, proti Litvi izgubila z 1 : 3, proti Turkmenistanu zmagala s 3 : 1, proti Hrvaški zmagala s 3 : 1, v zadnjem krogu pa izgubila proti Nemčiji z 1 : 3. Skupno so naši šahisti tako zbrali tri zmage, dva remija in štiri poraze.

Slavila je Poljska s 15 točkami, sledili sta Venezuela s 14 in Španija s 13 točkami, Ukrajina je bila četrta, Srbija pa peta. Slovenija je po visokem porazu z Nemčijo v zadnjem krogu padla na šestnajsto mesto, a dosegla zastavljeni cilj – zagotovitev nastopa na naslednjem svetovnem ekipnem prvenstvu IBCA.

Najboljši med našimi je bil Bor Gradišek, ki je z odločno igro prispeval ključne točke za reprezentanco in zabeležil svojo prvo zmago na velikem tekmovanju. Njegova predstava proti Srbiji II je bila ena od najlepših slovenskih partij na olimpijadi in pokazatelj, da se v mlajši generaciji skriva veliko potenciala.

Posebna zanimivost olimpijade je bila uporaba idChess tehnologije: prvič so vse partije prenašali v živo na spletu ter jih snemali s pametnimi telefoni, ki so z aplikacijo samodejno pretvarjali pozicije v digitalne diagrame. Tako so lahko gledalci po vsem svetu dogajanje spremljali neposredno iz Vrnjačke Banje – še en dokaz, da tudi šah slepih in slabovidnih stopa v korak s časom.

Na 17. IBCA šahovski olimpijadi za slepe in slabovidne v Vrnjački Banji se je Slovenija uvrstila na šestnajsto mesto in s tem izpolnila cilj – uvrstitev na naslednje svetovno ekipno prvenstvo.

Na olimpijadi, ki je potekala od 17. do 25. junija 2025, je nastopilo 22 reprezentanc, med njimi ni bilo branilke naslova Rusije. Slovenija, štirinajsta nosilka, je nastopila v postavi Matej Žnuderl, Vlado Turičnik, Bor Gradišek, Janez Mlačnik in Emil

Muri, vodil pa jo je trener Leon Mazi z Metodom Logarjem v odpravi.

Na poti skozi devet krogov je Slovenija zabeležila naslednje rezultate: proti Španiji je izgubila z 1 : 3, proti Turčiji remizirala z 2 : 2, proti Srbiji II zmagala

OPAZNI PODPORNIK ŠPORTA

 europlakat
europlakat.si

Izkazali so se na 7. evropskih paraigrah mladih

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

V Istanbulu so poleti potekale 7. evropske paraigre mladih.

Na igrah je nastopilo kar 700 športnic in športnikov iz 31 držav, ki so se merili v atletiki, lokostrelstvu, dvoranskem balinanju, golbalu, judu, plavanju, namiznem tenisu, taekwondoju in košarki na vozičkih. Pri organizaciji je sodelovalo več kot 300 prostovoljcev. Izkazala se je tudi slovenska odprava, ki se je vrnila s kar petimi odličji.

V slovenski odpravi so navdušili Bor Tit Jerlah, Enej Strazberger in Anže Strazberger (vsi trije igralci športa dvoransko balinanje), Nina Biadov in Tristan Majcenovič (oba paraplanjanje) ter namiznoteniška igralka Karin Praček. Strokovni štab odprave so sestavljali Maja Bobnar (boccia), Kristina Žagar (paraplanjanje), Ožbej Poročnik (namizni tenis) ter fizioterapevt Lan Martin Kompan, ki se je izkazal tudi s svojo vsestranskostjo, za kar so mu vsi v naši odpravi zelo hvaležni.

To je bil peti nastop slovenskih parašportnic in parašportnikov na evropskih paraigrah mladih: do sedaj so osvojili že 41 kolajn.

Pregled dosedanjih iger:

- 2011 – Brno: 260 športnikov (Slovenija ni nastopila)
- 2012 – Brno: 347 športnikov (Slovenija ni nastopila)
- 2015 – Varaždin: 223 športnikov

(21 medalj za Slovenijo)

- 2017 – Genova: 320 športnikov (9 medalj)
- 2019 – Pajulahti: 350 športnikov (4 medalje)
- 2022 – Pajulahti: 460 športnikov (2 medalji)
- 2025 – Istanbul: 700 športnikov (5 medalj)

Tri kolajne Karin Praček

19-letna Ajdovka, namiznoteniška igralka **Karin Praček**, se s 7. evropskih

paraiger mladih v Istanbulu vrača s tremi kolajnami. V posamični konkurenci je osvojila bron, tretja je bila tudi v dvojicah, kjer je igrala s Poljakinjo **Barbaro Jablonko**. V konkurenci mešanih dvojic je bil njen partner Nizozemec **Israel Bartelink Groeneveld**. Prišla sta vse do finala, kjer pa sta s 3 : 0 klonila proti češkemu paru Filip Prchlik in Tereza Cakorova. Karin Praček je tekmovala pod taktirko trenerja Ožbeja Poročnika. »Vesela sem tega rezultata v Istanbulu, kjer sem zelo uspešno odigrala dva polfinala

in en finale,« je bila na svoje igranje upravičeno ponosna Karin Praček.

»V teh dneh je bilo lepo biti trener v Istanbulu. Karin Praček je osvojila kar tri medalje. Prikazala je konkurenčno igro in bila zelo blizu najboljšim, na koncu bi bila lahko tudi kako stopničko višje. A ostajam skromen: zelo sem zadovoljen in ponosen na Karin, njene starše, klubske trenerje in vse, ki so vključeni v to čudovito zgodbo. Prepričan sem, da bo v prihodnje tega še precej,« je svojo varovanko pohvalil trener **Ožbej Poročnik**.

Kolajni še v Ljubljano in Gorenjo vas pri Ivančni Gorici

Do medalj sta prišla tudi dvoranska balinarja, 20-letni Bor Tit Jerlah (prihaja iz Gorenje vasi pri Ivančni Gorici) in 15-letni Ljubljčan Anže Strazberger. Bor Tit (z asistentko na rampi Vesno L. Komar) je v kategoriji BC3 mešano v boju za bron s 6 : 3 premagal Portugalko Alice Moreiro, Anže Strazberger je prišel do finala v svoji kategoriji BC2 mešano, a tam izgubil proti Slovakinji Eliški Jankechovi (1 : 5). Polfinalist je bil tudi 15-letni Ljubljčan Enej Strazberger (tudi kategorija BC2 mešano), na koncu je pristal na še vedno izvrstnem 4. mestu, v boju za bron ga je z rezultatom 4 : 1 premagala Slovakinja Nina Melicherova. Slovensko ekipo je vodila trenerka Maja Bobnar.

»Letos so me prekvalificirali iz skupine BC1 v BC2. Zelo sem zadovoljen z rezultatom, dosegel sem 2. mesto, to je moj največji dosednji uspeh. Zahvala gre trenerki Maji Bobnar in staršema,« je po osvojeni medalji povedal Anže Strazberger.

»Tekme so bile zelo zahtevne, konkurenca je bila močna. Rad bi se zahvalil Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskemu paralimpijskemu komiteju, da smo lahko šli na to tekmovanje,« je povedal bronasti Bor Tit Jerlah. »Zelo sem ponosna na tega fanta in hvaležna, ker sva osvojila to bronasto odličje,« je pristavila Vesna L. Komar, asistentka na rampi, spremljala je Bora Tita.

»Med tekmo za bron sem bil malce živčen. Ni se izšlo, bo pa to dobra šola za naprej. Naslednjič bom osvojil zlato. V Turčiji smo se imeli lepo, tudi bratu privoščim medaljo. Slovenci smo bili na teh igrah zelo dobri,« je dodal Enej Strazberger.

»Čestitam vsem našim bocciarjem za izvrstne tekme, Bor je že imel izkušnjo z mednarodnih tekmovanj in

je lažje šel skozi tekmovalne dni, medtem ko je bilo za Eneja in Anžeta vse novo in stresno. Odlično sta se kosala s stresom in bila potrpežljiva do konca. Malo je zmanjkalo sreče in tekmovalnih izkušenj za še eno medaljo, a smo več kot zadovoljni z osvojenim in prikazanim. Iskrene čestitke tudi Borovi asistentki

Do kolajne tudi
Bor Tit Jerlah.

Izkazal se je tudi
15-letni Anže
Strazberger.

Karin je osvojila tri odličja.

Plavalni del slovenske delegacije v Turčiji.

na rampi Vesni. Na nove zmage, kajti na mladih svet stoji,« je po koncu tekmovanj sklenila **Maja Bobnar**.

Navdušila z osebnimi rekordi

Nina Biadov in **Tristan Majcenovič** sta nastop v Istanbulu začela s plavanjem na 100 m prosto. Tristan je z osebnim rekordom 1:11,68 za skoraj štiri sekunde popravil osebni rekord. Nina je krstni nastop na 100 m prosto odplavala s časom 1:27,94. Drugi dan tekmovanja sta Tristan in Nina nastopila na 400 m prosto, kjer sta oba dosegla osebni rekord v 50-metrskih bazenih. Tristan je odplaval s časom 5:38,00, Nina pa s časom 6:16,27. Za potrebe klasifikacije sta oba prav tako z osebnim rekordom odplavala 100 m prsno. Tristan je v nedeljo nastopil na 100 m hrbtno in odplaval osebni rekord. Tako Tristan kot Nina sta za konec tekmovanja nastopila na 50 m prosto. Pri obeh nastopih je bilo prisotne nekaj utrujenosti, ki se je je nabralo skozi celotno tekmovanje. Nastope v Istanbulu sta zaključila s časi okrog osebnega rekorda.

»Zelo sem vesela, ker sem zastopala Slovenijo na evropskih paraigrah mladih. Vesela sem, ker sem na 400 m prosto odplavala nov osebni rekord, vesela pa sem tudi novih poznanstev,« je svoje vtise po igrah strnila Nina Biadov iz Ribnega pri Bledu.

»Izkušnja v Turčiji je bila zelo dobra, veliko smo se družili s Hrvati. Zadovoljen sem tudi z odplavanimi časi, domov se vračam s tremi osebnimi rekordi,« je zaključil Mariborčan Tristan Majcenovič.

»To tekmovanje je bilo za nas nekaj posebnega. Tristan in Nina sta prišla na igre brez opravljene mednarodne klasifikacije (S9, SB8, SM9), opravila sta ju tu, v Istanbulu sta imela status novega paraplavalca. Drugi izziv, s katerim smo se soočili trenerji na sestanku, pa je bil, da paraplavalci niso tekmovali znotraj svojih kategorij, ampak skupaj z vsemi razredi od S1 do S14, vsi rezultati pa so šteli po IPC mednarodnih točkah, v finale se tako niso uvrstili po času. Vesela sem, ker sta Nina in Tristan dobro reagirala. Vesela in ponosna sem, ker sta oba odplavala osebne rekorde, in to na tekmi, kjer sta se prvič soočila s tako močno mednarodno konkurenco, ki sta jo tudi spoznala. Zato je to zanj dobra izkušnja. Z igrami sem zadovoljna, ker sta se izkazala in se dobro borila. Zdaj sledi premor, saj je sezone konec. Jeseni začnemo z novo sezono,« je nastop Tristana Majcenoviča in Nine Biadov ocenila trenerka **Kristina Žagar**.

Premikamo meje za bolnike.

Smo Sandoz, vodilno farmacevtsko podjetje v svetu za generična in podobna biološka zdravila. In smo Lek, pionirji farmacevtske industrije v Sloveniji.

Naša strast so odličnost in vrhunska kakovost zdravil. Navdušujejo nas biotehnoški postopki za razvoj in proizvodnjo podobnih bioloških zdravil ter najvišji standardi farmacevtske proizvodnje.

SANDOZ

Lek farmacevtska družba d. d.
Verovškova ulica 57
1526 Ljubljana, Slovenija
www.lek.si

Odbito navdušuje mlade

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar)

Z novim šolskim letom se projekt širi na več šol, kar pomeni še več priložnosti za mlade, da se povežejo s parašportom in razvijajo svoje športne sposobnosti.

Na prvem Lidlovem turnirju v odbojki sede – Odbito, ki je del športno ozaveščevalnega projekta Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja (Zveza ŠIS-SPK) ter njenega zlatega pokrovitelja Lidla Slovenija, se je v lanski izvrstni premierni sezoni pomerilo devet osnovnih šol. Cilj projekta je bil osnovnošolce spodbuditi h gibanju, ukvarjanju s športom in aktivnemu načinu življenja ter obenem otrokom, strokovnim delavcem na šolah in lokalni skupnosti približati parašport. To nam je uspelo, vstopamo v drugo sezono. Da smo na pravi poti, potrjuje število za novo sezono prijavljenih šol – kar 18!

Bogati in odpira pogled

»Lani smo se turnirja ODBITO – odbojka sede za mlade udeležili prvič in doživeli zelo prijetno izkušnjo. Učenci so se navdušili nad drugačno obliko odbojke, ki spodbuja sodelovanje, spoštovanje in vključevanje vseh. Letos se turnirja še bolj veselimo, saj že vemo, kaj lahko pričakujemo. Poznamo način

vadbe in tekmovanja ter že malo vemo, kako učence pripraviti na tovrstno igro odbojke. V OŠ Stranje, kjer ima odbojka že dolgo tradicijo in posebno mesto, smo ponosni, da lahko učencem ponudimo tudi priložnost spoznati in preizkusiti odbojko sede. Ta izkušnja bogati njihove športne sposobnosti ter odpira pogled v svet drugačnosti in prilagoditev, ki

Vstopamo v 2. sezono.

jih ta športna zvrst omogoča,« pove Karmen Ulbin, učiteljica na OŠ Stranje.

Z nami na Paraferstu tudi Zdravko Lidl.

Prepoznali so

»Kot večkrat poudarjamo, je odbojka sede res super šport za inkluzivno delo in tako več kot primerna za osnovne šole. Veseli nas, da so lani otroci in pedagogi to prepoznali, in verjamemo, da bomo v letošnjem šolskem letu nad našo panogo navdušili še koga,« se nove sezone veseli Lena Gabršček, izjemna odbojkarica, kapetanka reprezentance odbojke sede in strokovna koordinatorica projekta ODBITO.

Projekt Odbito spodbuja enakost ter vključevanje vseh otrok in mladostnikov v športne aktivnosti, ne glede na telesno oviranost ali gibalne sposobnosti. Program Postani športnik mladim približuje parašport in širi njegovo prepoznavnost. Projekt Odbito poteka v okviru programa Postani športnik, ki ga Zveza ŠIS-SPK in Lidl Slovenija soustvarjata že od leta 2017. Namen programa je s številnimi aktivnostmi, kot so paralimpijski tabori za družine, paralimpijski športni dnevi po šolah in Paraferst na URI Soča, mlade invalide motivirati za športne aktivnosti ter vzpostaviti dolgoročni sistem za vključevanje mladih invalidov v šport, predvsem pa ozaveščati o enakih možnostih in socialni vključenosti.

Projekt Odbito spodbuja enakost ter vključevanje vseh otrok in mladostnikov v športne aktivnosti.

Lidl Slovenija je naš podpornik že od leta 2016. Preberite si več o skupnih projektih, ki podpirajo slovenski parašport.

Odbito v videu, vabljeni k ogledu!

Na Parafestu »POSTANI ŠPORTNIK« predstavili parašporte in poudarili pomen gibanja za invalide

Piše: Zsis.si

(foto: Marko Pigac)

Na Parafestu »Postani športnik«, ki poteka pod okriljem Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja (Zveza ŠIS-SPK), Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta Republike Slovenije Soča (URI Soča) in Lidla Slovenija, so slovenski parašportniki mladim invalidom predstavili različne parašporte.

Z dogodkom organizatorji že peto leto zapored otroke s telesnimi oviranostmi spodbujajo h gibanju in ukvarjanju s športom, obenem pa prepoznavnost parašporta krepijo tudi širše.

URI Soča je danes postala prizorišče Parafesta Postani športnik, dogodka, ki vsako leto otrokom in tudi starejšim, ki so na rehabilitaciji v URI Soča, nudi priložnost spoznati različne parašporte ter jih

navdušuje nad gibanjem in ukvarjanjem s športom. To je tudi glavni namen dogodka, saj šport krepi kakovost življenja na več ravneh – pomaga pri rehabilitaciji, prispeva k razvoju novih veščin, krepi samozavest ter pomaga pri vključevanju v družbo, sklepanju prijateljstev in premagovanju osebnih izzivov.

»Šport v življenja invalidov prinaša ogromno koristi, hkrati pa je pomemben del rehabilitacijskega procesa, saj posameznikom pomaga k hitrejši vrnitvi v aktivno življenje. Zato vsako leto v sodelovanju z URI Soča in našim zlatim sponzorjem Lidlom Slovenija priredimo Parafest Postani športnik, na katerem invalidom predstavimo različne možnosti športnega udejstvovanja, jim pojasnimo pozitivne vidike športa in pomagamo najti navdih v gibanju. Naš cilj je pri mladih invalidih razvijati talente, pri čemer spoznajo, da invalidnost ni omejitev za doseganje osebnih ciljev,« je dejal Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK.

Slovenski parašportniki mladim invalidom predstavili priljubljene parašporte

Predstavitve in preizkus različnih parašportov sta prvi korak pri spodbudi mladih invalidov h gibanju. Da sploh lahko vzgostijo ljubezen do gibanja, morajo

Roman Jakič, direktor
URI Soča, doc. dr.
Katja Groleger Sršen,
dr. med., spec. fiz. in
reh. Med, predstojnica
oddelka in strokovna
direktorica URI Soča,
Damijan Lazar,
predsednik Zveze ŠIS-
SPK in Eva Pečovnik iz
Korporativnih zadev v
Lidlu Slovenija.

Predstavili smo tudi
namizni tenis.

najprej ugotoviti, kateri športi so jim na voljo in kateri jim ustrezajo. Na tokratnem Parafestu so parašportniki invalidom predstavili pet športnih disciplin: Luka Trtnik je predstavil paranimizni

tenis, Nejc Stakne paraatletiko, Simon Turk paralokostrelstvo, Blaž Adamlje in Klemen Kramžar boccio, Jovita Jeglič pa curling na vozičkih.

URI Soča je stičišče rehabilitacije in parašportov

»V URI Soča se že od nekdaj povezujejo rehabilitacija in parašporti. Že leta s ponosom spremljamo številne zgodbe o uspehu, ki so se rodile prav v URI Soča. Parašporti pri nas najdejo prostor za treninge; naši zaposleni so s strokovnim delom pri mnogih parašportih tudi aktivno prisotni. V zagotavljanje tovrstnih pogojev in kapacitet usmerjamo naše moči tudi v prihodnje,« je ob tem povedal Roman Jakič, direktor URI Soča, in dodal: »Poleg tega lahko naši rehabilitacijski timi paciente usmerjajo v zanje primerne športne aktivnosti, saj gibanje in ukvarjanje s športom krepi fizično zmogljivost, mišično moč, koordinacijo in samozavest ter s tem pripomoreta k rehabilitaciji. Številni invalidi se prav pri nas prvič srečajo s športom, ki jim odpira vrata v novo, aktivno

Paraatlet Nejc Stakne je na Hrovatinovem memorialu v metu diska postavil nov absolutni državni rekord – disk je zalučal 29,60 metra daleč. O parašportu je delil svoje izkušnje z mladimi.

Otroke je navdušil tudi curling.

življenje, in tudi zato je Parafest čudovit dogodek, ki ga z veseljem gostimo.«

Program Postani športnik dviguje prepoznavnost parašporta med mladimi

Zveza ŠIS-SPK in Lidl Slovenija že leta ustvarjata program Postani športnik, v sklopu katerega motivirata mlade invalide za športne aktivnosti ter vzpostavljata dolgoročni sistem za vključevanje mladih invalidov v šport. Ena odmevnejših aktivnosti programa je ravno Parafest »Postani športnik«, ki zadnja leta postaja že tradicionalen.

»V Lidl Slovenija skupaj z Zvezo ŠIS-SPK gradimo prihodnost, v kateri sta šport in parašport obravnavana enakovredno. Z aktivnostmi, med katerimi ima posebno mesto tudi Parafest, mladim invalidom odpiramo vrata v svet športa, omogočamo nove priložnosti, spodbujamo socialno vključenost ter si prizadevamo za odpravo družbenih in sistemskih

ovir. Želimo, da lahko vsak posameznik razvije svoj potencial in Parafest je prostor, kjer se rojevajo novi začetki,« je povedala Eva Pečovnik iz Korporativnih zadev v Lidlu Slovenija.

S Trkajem, avtorjem naše himne Ta tempo, so mladi igrali košarko.

Paralokostrelec Simon Turk je predstavil osnove lokostrelstva.

Šport kot prostor brez meja – izšel je nov priročnik o inkluziji

Piše: Tjaša Filipčič

Povzetek

Pred dnevi je izšlo novo strokovno gradivo Neže Maver z naslovom Šport: prostor brez meja in podnaslovom Priročnik za vključevanje otrok s posebnimi potrebami v društvene športne dejavnosti in izvajanje vključujoče/inkluzivne športne vadbe. Avtorica me je pred časom povabila, naj napišem recenzijo njenega dela. Ob začetku novega šolskega leta in v luči zagona projekta Aktivno inkluzivno ocenjujem, da je primerno opozoriti na izdajo ter na kratko predstaviti vsebino priročnika.

Ključne besede: inkluzija, šport, prilagoditve

Predstavitev

Gradivo je celovit in sodobno zasnovan strokovni vir, namenjen vsem, ki se pri svojem delu srečujejo z vključevanjem oseb s posebnimi potrebami v športno/gibalne dejavnosti. Že struktura poglavij razkriva sistematičen in interdisciplinaren pristop, ki povezuje teoretične temelje, sodobne inkluzivne modele in praktične usmeritve za delo na terenu.

Gradivo je izdalo Univerzitetno založništvo Univerze v Mariboru, naslovnica pa je prikazana desno:

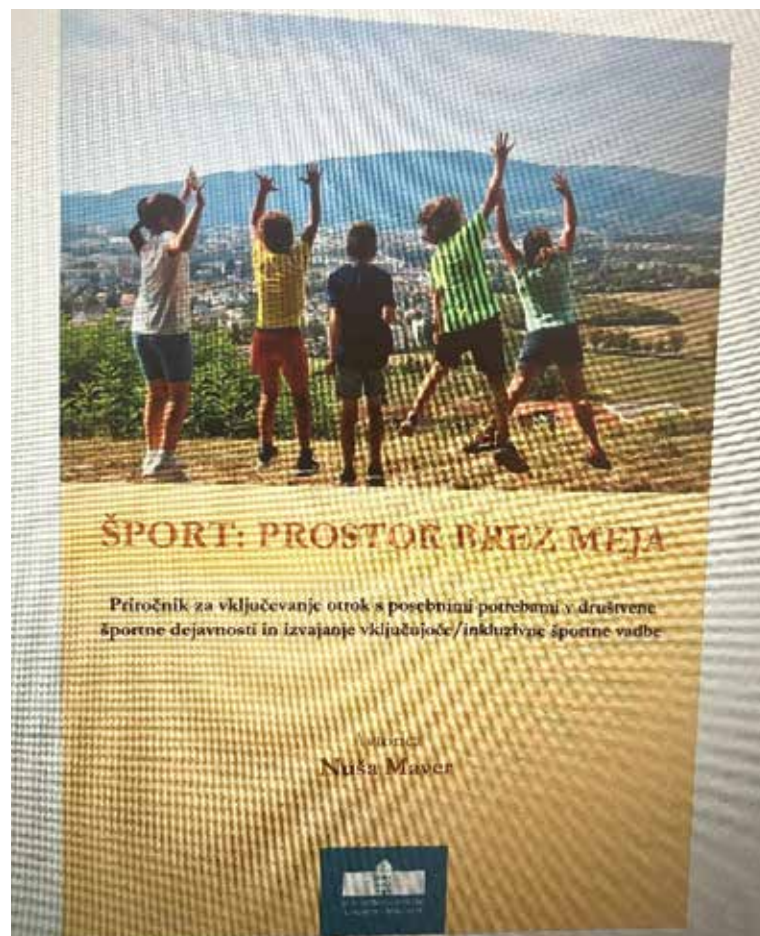
Prikaz 1: naslovnica (Maver, 2025)

V uvodnih poglavjih avtorica jasno opredeli temeljne pojme s področja inkluzije, invalidnosti in posebnih potreb ter posebej izpostavi razliko med medicinskim in socialnim modelom invalidnosti. Ta razmejitev je ključna, saj spodbuja sodoben pogled na osebe s posebnimi potrebami kot aktivne udeležence v družbi, ne zgolj kot prejemnike pomoči.

Osrednji del priročnika je posvečen športu kot pomembnemu dejavniku socialne vključenosti

in oblikovanja pozitivne samopodobe. Posebno vrednost imajo poglavja, ki obravnavajo inkluzivno vlogo trenerja/strokovnega delavca, ustrezno komunikacijo ter sposobnosti in spretnosti, nujne za uspešno vključevanje oseb s posebnimi potrebami v športne dejavnosti. Predstavljeni modeli prilagajanja vadbe so skladni z mednarodno priznanimi pristopi (TREE, STEP, CHANGE IT) ter ponujajo strukturirana, a hkrati fleksibilna orodja za prilagoditev vadbenih vsebin.

Naslovnica
(Maver, 2025).

Avtorica sistematično obravnava posamezne skupine glede na njihove posebne potrebe. Za vsako skupino (osebe z motnjami v duševnem razvoju, senzornimi motnjami, avtističnimi motnjami, vedenjskimi in čustvenimi težavami ipd.) so predstavljeni:

- ključne značilnosti,
- pomen športne dejavnosti,
- konkretne prilagoditve vadbenega procesa,
- opozorila na možna tveganja v inkluzivnem okolju.

“Pri tem se opira na relevantne vire s področij specialne in rehabilitacijske pedagogike ter kineziologije. Posebna odlika priročnika je, da ne ostane pri splošnih priporočilih, temveč ponuja konkretne, v praksi izvedljive napotke. Besedilo obogatijo preglednice, shematični prikazi in fotografije, nastale ob športnih dejavnostih otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami. Pomemben prispevek so tudi pričevanja športnikov, njihovih staršev in trenerjev.”

Naj poleg številnih drugih izpostavimo tri dragocene izjave iz priročnika:

- Športnik: »Sem fant z Downovim sindromom ... Na kratko – šport mi pomeni življenje!« (Maver, str. 64)
- Mama športnika: »Starši otrok s posebnimi potrebami – ne bojte se vključiti otroka v katerokoli športno dejavnost. Vztrajajte, saj se ves trud neizmerno poplača!« (Maver, str. 29)
- Trenerka/strokovna delavka v košarki: »Na prvi pogled se zdi težko, a ko poskusiš, ugotoviš, da moraš razmišljati malce drugače – inovativno, kreativno ... Otroci čutijo, otrokom nič ni čudno. Problem smo odrasli.« (Maver, str. 39)

S tem avtorica sledi sloganu Nič o invalidih brez invalidov, ki je od devetdesetih let globalno prepoznan izraz participacije in vključevanja. Zaključno poglavje o »7 stebrih inkluzije« ter sklepne

misli dodatno utrjujejo pomen celostnega pristopa in poudarjajo potrebo po trajnostnem razvijanju inkluzivne kulture v športu.

Ocena

Priročnik združuje strokovno utemeljenost, jasno strukturo in praktične usmeritve za delo z različnimi skupinami oseb s posebnimi potrebami. Posebno vlogo namenja trenerjem kot ključnim oblikovalcem inkluzivnega okolja. Avtorica predlaga tudi nadgradnjo – vključitev vadbenih primerov, študij primerov ter razširitev vsebin o sodelovanju s starši in drugimi strokovnjaki. Gre za pomemben prispevek na področju inkluzije v športu, ki združuje teoretično podkovanost z uporabnimi praktičnimi rešitvami. Priročnik prihaja v pravem času – ob začetku slovenskega projekta Aktivno inkluzivno – in lahko pomembno prispeva k večji razvitosti športa za invalide v Sloveniji ter k njihovi socialni vključenosti.

Literatura

Maver, N. (2025). Šport: prostor brez meja. Priročnik za vključevanje otrok s posebnimi potrebami v društvene športne dejavnosti in izvajanje vključujoče/inkluzivne športne vadbe. Univerza v Mariboru.

Slovenija ima nove klasifikatorje

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Junija sta se izkazala Aleš Suhadolnik in dr. Neža Majdič, ki sta uspešno sodelovala na klasifikatorskem seminarju UCI za parakolesarstvo v Švici.

Domov sta se vrnila s certifikatom in uspešno zaključenim izobraževanjem. Na seminar ju je poslala Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite, Slovenija pa je po novem bogatejša za dva klasifikatorja – dr. Majdič je postala medicinska klasifikatorka, Suhadolnik pa tehnični klasifikator.

»Pridobivanje certifikata je potekalo v okviru dvodnevne usposabljanja. Prvi dan je bil namenjen spoznavanju osnov klasifikacije: zakaj je klasifikacija pomembna in kako poteka, kakšne so naloge medicinskega in tehničnega klasifikatorja ter katere so ključne komponente samega procesa. Spoznali smo sistem funkcionalne klasifikacije v parakolesarstvu, razrede (H, C, T, B) in načine ocenjevanja – od medicinskega pregleda in funkcionalnega testiranja do tehnične ocene opreme in kolesa ter opazovanja športnika na terenu. Drugi dan je bil bolj praktičen – ponovitev teorije, obravnava primerov kršitev in pritožb ter dejanska klasifikacija dveh športnikov s terenskim opazovanjem na pisti,« je povedala dr. Neža Majdič in nadaljevala:

»Usposabljanje je bilo zahtevno predvsem zato, ker oba – medicinski in tehnični klasifikator – poslušata predavanja z obeh področij. Zame so bile tehnične vsebine precej nove, zato tudi bolj zahtevne kot medicinske. Teoretični del se je zaključil s pisnim testom, ki sva ga oba z Alešem uspešno opravila.«

»Pridobljeni certifikat mi pomeni veliko – predvsem kot nova strokovna znanja in boljše razumevanje parakolesarstva kot športa. Pomembno pa je tudi to, da lahko z njim domačim parakolesarjem omogočimo

klasifikacijo na nacionalni ravni, ki temelji na standardih UCI. Tako je prehod na mednarodno klasifikacijo lažji, predvsem pa se zmanjša možnost neprijetnih presenečenj in razočaranj za športnike. Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskemu paralimpijskemu komiteju sem iskreno hvaležna za to priložnost in z veseljem pričakujem prenos pridobljenega znanja v prakso,« je še sklenila dr. Neža Majdič.

Iskrene čestitke dr. Neži Majdič in Alešu Suhadolniku!

Poslovila se je Pavla Sitar

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar)

V 83. letu življenja nas je zapustila Pavla Sitar iz Godiča pri Kamniku, prva dobitnica slovenske paralimpijske medalje. Bila je pionirka slovenskega parašporta in izjemna športnica, ki je leta 1972 na paralimpijskih igrah v Heidelbergu osvojila zlato medaljo v hitrostni vožnji z vozičkom na 60 metrov, tako za Slovenijo kot za takratno Jugoslavijo.

Pavla je kot srednješolka zaradi neuspešnega operativnega posega na hrbtenjači postala parapleginja. Z voljo, odločnostjo in optimizmom se je posvetila športu in obenem pomembno prispevala k razvoju invalidskega gibanja v Sloveniji. Bila je ustanovna članica Društva paraplegikov Slovenije in dolgoletna aktivna sodelavka Zveze paraplegikov Slovenije.

Zaradi izjemnega dosežka so jo skupaj z Milko Milinković (srebro) in Jožetom Okornom (bron) sprejeli pri tedanjem predsedniku države maršalu Titu, ki jim je v znak priznanja podaril zlate ure s posvetilom – tedaj redka in velika čast. Leta 1972 je

Pavla Sitar za svoj zgodovinski uspeh prejela tudi Bloudkovo plaketo, najvišje državno priznanje na področju športa.

Pavla Sitar je s svojo življenjsko zgodbo, športnimi dosežki in predanostjo skupnosti pustila neizbrisni pečat v zgodovini slovenskega parašporta.

V imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja družini, svojcem in prijateljem izrekamo iskreno sožalje.

Hvala, Pavla, za vse, kar ste naredili za šport in za vse nas. Počivajte v miru.

Parašportniki med nagrajenci na slavnostni podelitvi Bloudkovih nagrad

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar)

V Kongresnem centru Brdo je junija potekala slavnostna podelitev Bloudkovih nagrad, najvišjih državnih priznanj na področju športa.

Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport je skupaj z Odborom za podeljevanje Bloudkovih priznanj počastilo 34 izjemnih športnikov in športnih ekip, ki so s svojimi dosežki zaznamovali slovenski in svetovni športni prostor. Tokratna podelitev je bila posebna, saj je prvič potekala v luči novele Zakona o Bloudkovih priznanjih. Novela omogoča, da nagrado prejmejo tudi tisti športniki, ki so v preteklosti osvojili olimpijske, paralimpijske, šahovske in medalje z olimpijad gluhih, a doslej za svoje dosežke še niso bili nagrajeni z najvišjim državnim priznanjem.

Minister za gospodarstvo, turizem in šport Matjaž Han se zaveda pomena novele ter širšega spoštovanja do športnikov: »Novela ne predstavlja le formalne spremembe zakona – je sporočilo pravičnosti, spoštovanja in priznanja izjemnih dosežkov. Vsaka od medalj današnjih nagrajencev je plod talenta, neomajne volje, odrekanih in nešteti ur treninga. Zato želimo prejemnike ustrezno počastiti in poskrbeti, da bo tudi spomin nanje trajen.«

Ministrstvo s ponosom izpostavlja, da Slovenija kljub svoji majhnosti dokazuje, da sodi med športno

najuspešnejše države. Vrhunski športniki niso le tekmovalci, temveč tudi ambasadorji države in navdih mladim generacijam.

„Zato si bo ministrstvo tudi v prihodnje prizadevalo za celovito podporo športu – tako na vrhunski ravni kot pri zagotavljanju dostopnosti športnih aktivnosti za vse. Slovesnosti se je udeležil tudi Damijan Lazar, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja.“

Čestitke vsem dobitnikom in dobitnicam! Med nagrajenci so bili Franc Šimonič, Rudolf Kocmut, Rajko Kopač, Mateja Pintar Pustovrh, Veselka Pevec, Danijel Pavlinec, Tatjana Majcen Ljubič, ekipa odbojke Sede, Jože Flere, Pavla Sitar (Bencek), Franc Komar, Dragica (Draga) Lapornik, Darko Kisovec, moška košarkarska reprezentanca gluhih iz leta 2001, Samo Petrač, Sabina Hmelina, Alojzija Meglič, Leja Glojnarič, Mirko Jerman, Marjan Lampelj, Anja Drev, Iris Breganski, Anton Klepec ter moška košarkarska reprezentanca gluhih iz leta 2005.

Vlada povečala kvoto za zaposlitev

Piše: Drago Perko

(foto: Sportida)

Na seji 11. septembra 2025 je Vlada Republike Slovenije sprejela sklep o povečanju minimalne kvote za zaposlitev vrhunskih parašportnikov v organih državne uprave.

V sistem bo vključenih še troje novih zaposlenih. Trenutno so v njem že Iris Breganski, Leja Glojnarič, Živa Lavrinc in Marino Kegl.

Prvi Darko Đurić

Parašportniki, ki izpolnjujejo pogoje, se zaposlujejo v okviru Finančne uprave Republike Slovenije. Prav tam se je 1. aprila 2014 zaposlil tudi Darko Đurić,

nekdanji paraplavalni as, ki je postal prvi slovenski parašportnik z delovnim mestom v javni upravi.

Posvetitev kariere

Sistem zaposlovanja vrhunskih parašportnikov pomembno prispeva k njihovi socialni varnosti ter jim omogoča, da se lahko brezskrbno posvetijo športni karieri. Hkrati krepi

ugled Slovenije v svetu, spodbuja razvoj športne kulture doma ter izraža priznanje športnicam in športnikom, ki s svojimi dosežki pomembno prispevajo k promociji države in slovenskega športa.

Z najnovejšo odločitvijo vlada nadaljuje tradicijo podpore parašportnikom ter širi možnosti za njihovo uspešno športno in poklicno pot.

Mladi spoznavali parašport

Piše: Majda Kočar

(foto: Zsis.si)

taborov za družine se je udeležilo družinskega maratona, ki je potekal 14. junija. Nekateri so s kolesi, drugi na vozičkih odpeljali del ali celotno traso maratona. Skupaj s člani društva Neurotrust smo prejeli nagrado za največjo skupinsko prijavo.

Gostovanje na dveh kampih: Gogijevem in Foksijevem

Prvi dnevi julija so čas, ki se ga naši parašportniki in trenerji še posebej veselijo. Vemo, da je to čas, ko obiščemo Gorana Dragiča, ki s svojo ekipo v Laškem gosti košarkarski kamp. Tudi letos, 1. julija, je bilo tako – v Laškem smo imeli parašportni dan, na katerem smo predstavili več parašportov: odbojko sede, košarko na vozičkih, paralokostrelstvo, parakolesarstvo, boccio in golbal.

Julija smo bili gostje na tradicionalnem Foksijevem taboru, ki je letos potekal v Termah Olimia. Mladi udeleženci tabora so se ta dan preizkusili v paralokostrelstvu, showdownu, košarki na vozičkih in poligonu za slepe.

Tik pred koncem šolskega leta in še malo v poletnih počitnicah smo imeli kar nekaj predstavitev parašporta na športnih dogodkih po Sloveniji.

Na tak način se mladi preizkusijo v različnih parašportih in spoznavajo naše parašportnike.

Sodelovanje na večjih športnih dogodkih

Ob zaključku šolskih športnih tekmovanj in pred koncem šolskega leta smo se udeležili festivala športa mladih, ki je 4. junija 2025 potekal v Slovenski Bistrici. Predstavljali smo košarko na vozičkih – to je bila ena od postaj, ki so jo osnovnošolci obiskali, in ena od športnih panog, v kateri so se lahko preizkusili.

Na TŠC Maribor smo sodelovali na zaključnem dogodku projekta ZMIGAJ – Dan odklopa, kjer se je zbralo kar 1400 dijakov iz 24 slovenskih srednjih šol. Dijaki so se na športno-družabnem dogodku

preizkusili v različnih športih. Na našem prostoru so se pomerili v paranimiznem tenisu in košarki na vozičkih.

Tudi letos smo sodelovali na Maratonu Franja. Več družin z naših paralimpijskih

Pri Goranu Dragiču smo vedno lepo sprejeti in dobrodošli.

Navdušili na Paraspартan Race

Piše: Paraspартan Race

(foto: Paraspартan Race)

Podjetje Extrem, ki organizira slovenske Spartane, je v sodelovanju z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Paralimpijskim komitejem prvič omogočil tekmovanje tudi športnikom invalidom na zanje prilagojeni trasi.

Cilj akcije Spartan Para Powered By Loterija Slovenije je bil predvsem opozoriti na to, da si tudi športniki invalidi želijo sodelovati na atraktivnih tekmovanjih, a včasih potrebujejo nekoliko prilagojena igrišča, dvorane in poligone. Na Spartan City Ljubljana Hosted by I Feel Slovenia so se športniki na vozičkih lahko pomerili na prilagojenem poligonu, tisti z nožnimi protezami pa so opravili klasični sprint.

»Vrhunska izkušnja! Tekaško protezo sem dobila šele pred enim mesecem in najprej sem z njo odtekla Spartan, saj sem si to že dolgo želela, še preden sem se pred tremi leti poškodovala. Zgornji del telesa, za premagovanje ovir, sem trenirala en mesec, sem imela pa ob sebi na progi vrhunsko spremljevalko, ki mi je pomagala in me motivirala.

Bilo je težko, ovire so bile težje, kot sem pričakovala, a mi je pomagala in sem na progi neizmerno uživala. Pravijo, da prvega ne pozabiš nikoli. No, jaz svojega prvega Spartana zagotovo ne bom (smeh). Za naslednje leto sva se z Janom Fondo že dogovorila, da greva skupaj na 10-kilometrsko progo na Krvavcu, kjer bova drug drugemu spremljevalca in podpora. Skupaj imava ravno dve nogi,« je povedala paratekačica Ana Štimac, ambasadorja tekmovanja pa sta bila Jan Fonda in Tanja Cerkvenik.

Ob tem dodajmo, da je bilo v naših vrstah veliko zanimanje za ParaSpartan, številni so se udeležili predstavitve in treninga, ki je 28. junija potekal v Ljubljani.

»Po štirih letih organiziranja Spartanov

v Sloveniji nas z ekipo veseli, da so se ti teki z ovirami tudi pri nas odlično prijeli,« je po zaključku povedal Simon Rožnik, direktor Extrema. »Letos je Slovenija gostila kar dva izziva: Spartan Trifecta Bled in Spartan City Ljubljana, pri obeh pa so številni obiskovalci iz tujine poudarjali predvsem dobro organizacijo, prijaznost ljudi in lepo naravo. Hvala vsem sponzorjem, partnerskim občinam in Slovenski turistični organizaciji, ki nas podpira pri ambiciji Slovenijo predstavljati kot butično zeleno destinacijo za ljubitelje aktivnega preživljanja prostega časa v naravi. Spartan pa se v Slovenijo vrača že naslednjo pomlad, ko bomo ljubiteljem tekov z ovirami ponudili nov atraktiven izziv – 16. in 17. maja se bodo lahko na Spartan Trifecti spopadli za naslov kralja in kraljice Krvavca.«

Aktivno inkluzivno: jeseni start z ABC vadbo in panožnimi športnimi programi

Piše: Aleš Šolar

(foto: Zsisi.si)

Projekt povezuje vse slovenske regije, krepi strokovni kader in prinaša nove priložnosti za šport invalidov.

Projekt Aktivno inkluzivno se izvaja po zastavljenem planu in kot je bilo načrtovano, jeseni pričnemo z izvajanjem ABC vadbe in s panožnimi športnimi programi za invalide.

ABC vadbo bodo izvajali naši zaposleni regijski koordinatorji v vseh dvanajstih statističnih regijah. Vadba bo potekala v prilagojenih športnih objektih enkrat ali dvakrat tedensko. Veliko podporo pri izvajanju vadbe nam nudijo regionalni centri. S centri usklajujemo aktivnosti in s sporazumi formaliziramo sodelovanje. Prvo uskladitev, javno predstavitev programov in koordinatorke ter sodelovanje na regionalni ravni smo opravili v torek, 23. septembra, v Murski Soboti. Med Zvezo ŠIS-SPK in Športno zvezo Murska Sobota je sklenjen sporazum o sodelovanju. Na predstavitvenem dogodku so sodelovali župan Mestne občine Murska Sobota, župan Občine Lendava ter predstavniki ministrstva, občin, športnih in invalidskih organizacij v regiji. Projekt in aktivnosti za Pomursko regijo so predstavili Državni sekretar na Ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport mag. Dejan Židan, podpredsednica Zveze ŠIS-SPK Maja Bobnar, vodja ekspertne skupine in Strokovnega sveta Zveze ŠIS-SPK dr. Boro Štrumbelj, izbrana regijska koordinatorka Zala Hobljaj ter sekretar Športne zveze Murska Sobota Goran Gutalj.

Jeseni bomo pričeli izvajati tudi izbrane panožne vadbene programe, ki bodo izbrani na podlagi javnega povabila. Operativne naloge pri evidentiranju in vrednotenju vlog ter dodelitvi

sredstev bo izvedel konzorcijski partner OKS-ZŠZ. Na povabilo smo dobili kar 77 vlog. Glede na načrtovani obseg izbora pri prvem takšnem povabilu vseh vlog najverjetneje ne bomo mogli izbrati. Razpis se bo v prihodnjih letih ponavljal in verjamemo, da bomo lahko do konca trajanja projekta financirali veliko panožnih športnih programov.

Tako pri ABC vadbi kot pri izboru panožnih športnih programov sodeluje izbrana ekspertna skupina projekta Aktivno inkluzivno. Trenutno se zaključujejo naloge skupine za pripravo različnih variant ABC vadbe za osebe z različnimi vrstami invalidnosti. Poleg osnovnih usmeritev in navodil bo program skupaj z gradivom obsegal zelo natančno opredeljene vsebine vadbe in didaktične priprave 60-urnih programov. Ekspertna skupina

bo zadolžena tudi za izvedbo seminarjev za pridobivanje dodatnih znanj strokovnih delavcev, za pregled panožnih programov športa, svetovanje in pomoč pri načrtovanju aktivnosti koordinatorjev ter druga strokovna dela za podporo vodenju projekta. Pomemben del je tudi izbor športne opreme za ABC vadbo, postopek izvedbe vadbe in skrb za razvoj strokovnega kadra.

Ekspertno skupino projekta Aktivno inkluzivno vodi dr. Boro Štrumbelj. Člani skupine so: dr. Tjaša Filipčič, dr. Katja Groleger Sršen, Tanja Princes, Neža Adamič, Irena Lamovec, Nika Šuc, Anja Pečaver in Primož Kirn.

Razvoj strokovnega kadra za izvajanje programov športa invalidov je ena od pomembnih prioritete projekta in dolgotrajnih strateških usmeritev zveze. Brez usposobljenega kadra športa invalidov ne moremo izvajati – ne v okviru projekta Aktivno inkluzivno ne prek društev, ki lahko za izvedbo sredstva prejmejo na lokalnih razpisih. Na prvem programu usposabljanja pod okriljem projekta Aktivno inkluzivno smo usposobili 31 strokovnih delavcev za delo na področju športa invalidov. Že letos pozno jeseni pa bomo ponovno razpisali nov program usposabljanja za naziv Šport invalidov I. stopnja.

Na terenu.

Med Zvezo ŠIS-SPK in Športno zvezo Murska Sobota je sklenjen sporazum o sodelovanju.

Na usposabljanju.

CRIVIT

**ŠPORT IN
PROSTI ČAS**
lidl.si/crivit

Splača se.